

Europeiska unionens officiella tidning

L 306

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

15 november 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1986 av den 30 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 vad gäller villkor och förfaranden för att avgöra om medlemsstaterna ska återbetala belopp som inte kan återkrävas när det gäller fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt** 1
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1987 av den 14 november 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9

BESLUT

- ★ **Rådets genomförandebeslut (EU) 2016/1988 av den 8 november 2016 om ändring av genomförandebeslut 2013/678/EU om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt** 11
- ★ **Rådets genomförandebeslut (EU) 2016/1989 av den 11 november 2016 om en rekommendation om förlängning av tillfälliga kontroller vid de inre gränserna under exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet** 13
- ★ **Rådets beslut (Gusp) 2016/1990 av den 14 november 2016 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo * (Eulex Kosovo)** 16
- ★ **Kommissionens beslut (EU) 2016/1991 av den 4 juli 2016 om de åtgärder SA.41614 – 2015/C (f.d. SA.33584 (2013/C) (f.d. 2011/NN)) som Nederländerna har genomfört till förmån för den professionella fotbollsklubben FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch [delgivet med nr C(2016) 4089] ⁽¹⁾** 19

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1992 av den 11 november 2016 om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2416 om erkännande av vissa områden i Förenta staterna som fria från *Agrilus planipennis* Fairmaire [delgivet med nr C(2016) 7151]** 30

RIKTLINJER

- ★ **Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/1993 av den 4 november 2016 om principer för samordningen av bedömningen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, och om övervakningen av institutionella skyddssystem inklusive betydande och mindre betydande institut (ECB/2016/37)** 32
- ★ **Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/1994 av den 4 november 2016 om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem för tillsynsändamål genom nationella behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (ECB/2016/38)** 37

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/1986

av den 30 juni 2016

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 vad gäller villkor och förfaranden för att avgöra om medlemsstaterna ska återbetala belopp som inte kan återkrävas när det gäller fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt ⁽¹⁾, särskilt artikel 30.2 femte stycket, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 30.2 fjärde stycket i förordning (EU) nr 223/2014 är en medlemsstat skyldig att återbetala det förlorade beloppet till unionens budget om ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder till en stödmottagare inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida.
- (2) I det dokument om belopp som inte kan återkrävas ⁽²⁾ som den attesterande myndigheten varje år under perioden 2016–2025 lämnar in till kommissionen som en del av årets räkenskaper i enlighet med artikel 49.1 b och artikel 48 a i förordning (EU) nr 223/2014 fastställs för varje insatsområde de belopp som inte kan återkrävas. I dokumentet bör det också ingå explicita uppgifter om de belopp som enligt medlemsstaten inte bör återbetalas till unionens budget och det bör framför allt redogöras för de administrativa och rättsliga åtgärder som medlemsstaten vidtagit för att faktiskt återkräva beloppen. Eftersom dokumentet avser belopp som tidigare ingått i de attesterade redovisningar som lämnats in till kommissionen bör detta dokument för första gången lämnas in 2017.
- (3) I enlighet med artikel 33 b och artikel 49.1 i förordning (EU) nr 223/2014 kan avdrag som gjorts innan de attesterade räkenskaperna lämnades in inte betraktas som återkrav, om de avser en utgift i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning för det räkenskapsår som räkenskaperna omfattar. Det bör därför förtydligas att de uppgifter om belopp som inte kan återkrävas som lämnas in enligt denna delegerade förordning endast bör avse belopp som redan ingår i attesterade räkenskaper som tidigare lämnats in till kommissionen.
- (4) För att kommissionen ska kunna fatta beslut om huruvida belopp som inte kan återkrävas bör återbetalas till unionens budget, bör medlemsstaten före utgången av den tidsfrist för inlämnande av räkenskaperna som anges i artikel 59.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ lämna in de uppgifter som krävs för varje insats och för varje stödmottagare. I enlighet med den bestämmelsen bör det också vara möjligt att förlänga tidsfristen för dokumentet om belopp som inte kan återkrävas.

⁽¹⁾ EUT L 72, 12.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Tillägg 4 till bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/341 av den 20 februari 2015 om fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 vad gäller mallar för inlämning av vissa uppgifter till kommissionen (EUT L 60, 4.3.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (5) Det är nödvändigt att fastställa kriterier som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om en medlemsstat har gjort sig skyldig till fel eller försummelse vid återkrav när administrativa och rättsliga åtgärder vidtagits. Även om ett eller flera av dessa kriterier är uppfyllda innebär det inte automatiskt att medlemsstaten har gjort sig skyldig till fel eller försummelse.
- (6) Med tanke på den rättsliga säkerheten bör kommissionen avsluta sin bedömning före en given tidsfrist, och medlemsstaterna bör lämna synpunkter på kommissionens bedömning före en annan given tidsfrist. Av samma skäl bör kommissionen kunna avsluta sin bedömning även om medlemsstaten inte lämnar några ytterligare uppgifter. I fall som föregår konkurs eller där bedrägeri misstänks enligt artikel 30.2 tredje stycket i förordning (EU) nr 223/2014 bör tidsfristerna inte tillämpas.
- (7) I enlighet med artikel 30.2 fjärde stycket andra meningen i förordning (EU) nr 223/2014 får en medlemsstat besluta att inte återkräva ett belopp från en stödmottagare som betalats ut på felaktiga grunder för en insats under det berörda räkenskapsåret, om beloppet exklusive räntor inte överstiger 250 euro i bidrag från fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (nedan kallad *fonden*). I detta fall behöver beloppet inte återbetalas till unionens budget. Inga uppgifter kommer att krävas om dessa minimibelopp.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inlämnande av uppgifter om belopp som inte kan återkrävas

1. Om en medlemsstat anser att det inte är möjligt att återkräva ett belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare och som tidigare ingått i attesterade räkenskaper som lämnats in till kommissionen, och om den har fastställt att beloppet inte bör återbetalas till unionens budget, ska den attesterande myndigheten lämna in en begäran till kommissionen om att denna slutsats ska bekräftas.
2. I formuläret i bilagan till denna förordning ska den attesterande myndigheten lämna in en begäran enligt punkt 1 för varje insats via det elektroniska system för datautbyte som avses i artikel 30.4 i förordning (EU) nr 223/2014.
3. Medlemsstaten ska under perioden 2017–2025 senast den 15 februari varje år lämna in en begäran som utarbetats i enlighet med punkterna 1 och 2 vad gäller föregående räkenskapsår. På begäran av den berörda medlemsstaten kan kommissionen undantagsvis förlänga tidsfristen till den 1 mars.

Artikel 2

Kriterier för att avgöra om medlemsstater gjort sig skyldiga till fel eller försummelse

Följande kriterier är vägledande för att avgöra om en medlemsstat gjort sig skyldig till fel eller försummelse:

- a) Medlemsstaten har inte lämnat in någon beskrivning av de administrativa och rättsliga åtgärder, med datum, som medlemsstaten vidtagit för att återkräva det berörda beloppet (eller för att minska eller upphäva stödnivån eller dra tillbaka det dokument som fastställer stödvillkoren och som avses i artikel 32.3 c i förordning (EU) nr 223/2014, då ett tillbakadragande är föremål för ett separat förfarande).
- b) Medlemsstaten har inte lämnat in någon kopia av det första betalningskravet eller efterföljande betalningskrav (eller en kopia av det dokument som minskar eller upphäver stödnivån eller som drar tillbaka det dokument som fastställer stödvillkoren och som avses i artikel 32.3 c i förordning (EU) nr 223/2014, då ett tillbakadragande är föremål för ett separat förfarande).
- c) Medlemsstaten har inte angett datumet för den sista utbetalningen av det offentliga bidraget till stödmottagaren för en given insats eller sänt en kopia av betalningsbeviset.
- d) Medlemsstaten har efter det att oriktigheten upptäcktes gjort en eller flera felaktiga utbetalningar till stödmottagaren för den del av insatsen som berördes av oriktigheten.
- e) Medlemsstaten har inte sänt det dokument som minskar stödnivån eller drar tillbaka det dokument som fastställer stödvillkoren och som avses i artikel 32.3 c i förordning (EU) nr 223/2014, då ett tillbakadragande är föremål för ett separat förfarande, eller fattat motsvarande beslut inom 12 månader efter det att oriktigheten upptäcktes.

- f) Medlemsstaten har inte inlett något förfarande för att återkräva beloppet inom 12 månader från och med det att stödet definitivt minskats eller upphävts (antingen efter ett administrativt eller rättsligt förfarande eller genom överenskommelse med stödmottagaren).
- g) Medlemsstaten har inte uttömt alla möjligheter till återkrav inom sina institutionella och rättsliga ramar.
- h) Medlemsstaten har inte tillhandahållit eventuella dokument om insolvens- och konkursförfaranden.
- i) Medlemsstaten har inte svarat på kommissionens begäran om ytterligare uppgifter i enlighet med artikel 3.

Artikel 3

Förfarande för att avgöra om ett belopp som inte kan återkrävas ska återbetalas av medlemsstaterna

1. På grundval av de uppgifter som medlemsstaten lämnat i enlighet med artikel 1 ska kommissionen, med vederbörlig hänsyn till särskilda omständigheter och medlemsstatens institutionella och rättsliga ramar, bedöma varje enskilt fall för att avgöra om en medlemsstat gjort sig skyldig till fel eller försummelse då den inte återkrävt ett belopp. Även om ett eller flera av kriterierna i artikel 2 är uppfyllda kan kommissionen fatta ett beslut om att medlemsstaten inte gjort sig skyldig till fel eller försummelse.

2. Senast den 31 maj det år då räkenskaperna lämnas in kan kommissionen

- a) skriftligen begära att medlemsstaten lämnar in ytterligare uppgifter om de administrativa och rättsliga åtgärder som vidtagits för att återkräva unionsbidrag som betalats ut på felaktiga grunder till stödmottagarna, eller
- b) skriftligen begära att medlemsstaten fortsätter förfarandet för att återkräva beloppet.

Om kommissionen har valt den möjlighet som avses i första stycket a ska punkterna 5–8 tillämpas.

3. Tidsfristen i punkt 2 a och b ska inte tillämpas på oriktigheter som föregår konkurs eller där bedrägeri misstänks.

4. Om kommissionen inte handlar i enlighet med och före utgången av den tidsfrist som fastställts i punkt 2 ska medlemsstaten inte återbetala unionsbidraget.

5. Medlemsstaten ska inom tre månader svara på kommissionens begäran om uppgifter i enlighet med punkt 2.

6. Om medlemsstaten inte lämnar de ytterligare uppgifter som krävs enligt punkt 2 ska kommissionen fortsätta sin bedömning på grundval av tillgängliga uppgifter.

7. Inom tre månader från och med det att kommissionen fått svar från medlemsstaten, eller om den inte fått något svar före utgången av tidsfristen, ska den informera medlemsstaten om huruvida den anser att medlemsstaten bör återbetala unionsbidraget, redogöra för hur den kommit fram till den slutsatsen och begära att medlemsstaten lämnar sina synpunkter inom två månader. Om kommissionen inte handlar i enlighet med och före utgången av den tidsfrist som fastställts i föregående mening ska medlemsstaten inte återbetala unionsbidraget.

8. Inom sex månader efter utgången av den tidsfrist för medlemsstatens synpunkter som fastställts i punkt 7 ska kommissionen avsluta sin bedömning på grundval av tillgängliga uppgifter och anta ett beslut, om den håller fast vid sin slutsats att medlemsstaten ska återbetala unionsbidraget. Om kommissionen inte handlar i enlighet med och före den tidsfrist som fastställts i föregående mening ska medlemsstaten inte återbetala unionsbidraget.

Vid beräkningen av det unionsbidrag som medlemsstaten ska återbetala, ska man använda medfinansieringsgraden för varje operativt program i enlighet med den gällande finansieringsplanen vid tidpunkten för begäran.

*Artikel 4***Uppgifter om belopp på mindre än 250 euro i bidrag från fonden vilka inte återkrävs**

Om en medlemsstat beslutar att från en stödmottagare inte återkräva ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder för en insats under det berörda räkenskapsåret, och som exklusive räntor inte överstiger 250 euro i bidrag från fonden, behöver inga uppgifter lämnas in till kommissionen enligt denna förordning.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juni 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

Inlämnande av uppgifter om belopp som inte kan återkrävas – operativt program för livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd (operativt program av typ I)

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Typ av utgift (1)	Insatsens namn och it-registreringsnummer	Stödmottagarens namn	Datum och bevis för den sista utbetalningen av det offentliga bidraget till stödmottagaren för den berörda insatsen	Typ av oriktighet (ska fastställas av medlemsstaten)	Organ som upptäckte oriktigheten (förväntande myndighet, attesterande myndighet, revisionsmyndighet, annan myndighet eller EU-organ)	Datum då oriktigheten upptäcktes (2)	Summa utgifter som förklarats omöjliga att återkräva	Offentliga utgifter motsvarande de belopp som förklarats omöjliga att återkräva	Summa unionsbidrag som inte kan återkrävas (3)	Räkenskapsår då den utgift redovisades som motsvarar det unionsbidrag som inte kan återkrävas	Datum då återkravsförandet inleddes	Kopia av betalningskrav, det första och efterföljande (4)	Datum då det fastställdes att beloppet inte kan återkrävas	Orsak till att beloppet inte kan återkrävas (5)	Dokument som rör konkursföraranden, i tillämpliga fall.	Ange om unionsbidraget bör ersättas från unionens budget (ja/nej). (6)
<type="S" max-length="500" input="S">	<type="S" max-length="250" input="M"> (7)	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M"> + <ATT>	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="D" input="S">	<type="D" input="M">	<ATT>	<type="D" input="M">	<type="S" max-length="500" input="M">	<ATT>	<type="B" input="M">
Tekniskt stöd	Insats 1															
	Insats 2															
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Typ av materiellt bistånd 1																
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Typ av utgift (¹)	Insatsens namn och it-registreringsnummer	Stödmottagarens namn	Datum och bevis för den sista utbetalningen av det offentliga bidraget till stödmottagaren för den berörda insatsen	Typ av oriktighet (ska fastställas av medlemsstaten)	Organ som upptäckte oriktigheten (förvaltande myndighet, attesterande myndighet, revisionsmyndighet, annan myndighet eller EU-organ)	Datum då oriktigheten upptäcktes (²)	Summa utgifter som förklarats omöjliga att återkräva	Offentliga utgifter motsvarande de belopp som förklarats omöjliga att återkräva	Summa unionsbidrag som inte kan återkrävas (³)	Räkenskapsår då den utgift redovisades som motsvarar det unionsbidrag som inte kan återkrävas	Datum då återkravsförfarandet inleddes	Kopia av betalningskrav, det första och efterföljande (⁴)	Datum då det fastställdes att beloppet inte kan återkrävas	Orsak till att beloppet inte kan återkrävas (⁵)	Dokument som rör konkursförfaranden, i tillämpliga fall.	Ange om unionsbidraget bör ersättas från unionens budget (ja/nej). (⁶)
Typ av materiellt bistånd 2																
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Typ av materiellt bistånd n																
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
						Summa	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

(¹) I enlighet med uppgifterna i räkenskaperna och med tillägg 4 till bilaga V till genomförandeförordning (EU) 2015/341. Uppgifterna ska delas upp efter typ av materiellt bistånd och efter insats.

(²) Datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oriktigheten gjordes.

(³) Beräknad på basis av medfinansieringsgraden för det operativa programmet enligt den gällande finansieringsplanen vid tidpunkten för begäran.

(⁴) I tillämpliga fall även en kopia av dokumentet som minskar/upphäver stödet och/eller drar tillbaka det dokumentet som fastställer stöd villkoren och som avses i artikel 32.3 c i förordning (EU) nr 223/2014.

(⁵) Ange om orsaken till att beloppet inte kan återkrävas är stödmottagarens konkurs. Om inte, ange tillämplig orsak.

(⁶) Om en begäran görs om att unionsbidraget bör ersättas från unionens budget bekräftar medlemsstaten att den har uttömt alla tillgängliga möjligheter till återkrav inom sina institutionella och rättsliga ramar.

(⁷) Förklaring av fältens innehåll: type N = nummer, D = datum, S = sträng, Cu = valuta. B = boolesk input: M = manuell, S = val, G = systemgenererad – "maxlength" = maximalt antal tecken inklusive mellanslag – ATT: bilagor.

Inlämnande av uppgifter om belopp som inte kan återkrävas – operativt program för social delaktighet för dem som har det sämst ställt (operativt program av typ II)

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Typ av utgift (1)	Insatsens namn och it-registreringsnummer	Stödmottagarens namn	Datum och bevis för den sista utbetalningen av det offentliga bidraget till stödmottagaren för den berörda insatsen	Typ av oriktighet (ska fastställas av medlemsstaten)	Organ som upptäckte oriktigheten (förvaltande myndighet, attesterande myndighet, revisionsmyndighet, annan myndighet eller EU-organ)	Datum då oriktigheten upptäcktes (?)	Summa utgifter som förklarats omöjliga att återkräva	Offentliga utgifter motsvarande de belopp som förklarats omöjliga att återkräva	Summa unionsbidrag som inte kan återkrävas (?)	Räkenskapsår då den utgift som motsvarar det unionsbidrag som inte kan återkrävas redovisades	Datum då återkravsförandet inleddes	Kopia av betalningskrav, det första och efterföljande (*)	Datum då det fastställdes att beloppet inte kan återkrävas	Orsak till att beloppet inte kan återkrävas (?)	Dokument som rör konkursförfaranden, i tillämpliga fall.	Ange om unionsbidraget bör ersättas från unionens budget (ja/nej). (*)
<type="S" max-length="500" input="S">	<type="S" max-length="250" input="M"> (?)	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M"> + <ATT>	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="D" input="S">	<type="D" input="M">	<ATT>	<type="D" input="M">	<type="S" max-length="500" input="M">	<ATT>	<type="B" input="M">
Tekniskt stöd	Insats 1															
	Insats 2															
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Åtgärds- typ 1																
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Åtgärds- typ 2																
						Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Typ av utgift (1)	Insatsens namn och it-registreringsnummer	Stödmottagarens namn	Datum och bevis för den sista utbetalningen av det offentliga bidraget till stödmottagaren för den berörda insatsen	Typ av oriktighet (ska fastställas av medlemsstaten)	Organ som upptäckte oriktigheten (förvaltande myndighet, attesterande myndighet, revisionsmyndighet, annan myndighet eller EU-organ)	Datum då oriktigheten upptäcktes (2)	Summa utgifter som förklarats omöjliga att återkräva	Offentliga utgifter motsvarande de belopp som förklarats omöjliga att återkräva	Summa unionsbidrag som inte kan återkrävas (3)	Räkenskapsår då den utgift som motsvarar det unionsbidrag som inte kan återkrävas redovisades	Datum då återkravsförandet inleddes	Kopia av betalningskrav, det första och efterföljande (4)	Datum då det fastställdes att beloppet inte kan återkrävas	Orsak till att beloppet inte kan återkrävas (5)	Dokument som rör konkursförfaranden, i tillämpliga fall.	Ange om unionsbidraget bör ersättas från unionens budget (ja/nej), (6)
Åtgärds- typ n																
							Delsumma	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">						
							Summa	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">						

(1) I enlighet med uppgifterna i räkenskaperna och med tillägg 4 till bilaga V till genomförandeförordning (EU) 2015/341. Uppgifterna ska delas upp efter typ av åtgärd och efter insats.

(2) Datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oriktigheten gjordes.

(3) Beräknad på basis av medfinansieringsgraden för det operativa programmet enligt den gällande finansieringsplanen vid tidpunkten för begäran.

(4) I tillämpliga fall även en kopia av det dokument som minskar/upphäver stödet och/eller drar tillbaka det dokument som fastställer stödvillkoren och som avses i artikel 32.3 c i förordning (EU) nr 223/2014.

(5) Ange om orsaken till att beloppet inte kan återkrävas är stödmottagarens konkurs. Om inte, ange tillämplig orsak.

(6) Om en begäran görs om att unionsbidraget bör ersättas från unionens budget bekräftar medlemsstaten att den har uttömt alla tillgängliga möjligheter till återkrav inom sina institutionella och rättsliga ramar.

(7) Förklaring av fältens innehåll: type N = nummer, D = datum, S = sträng, Cu = valuta. B = boolesk input: M = manuell, S = val, G = systemgenererad – "maxlength" = maximalt antal tecken inklusive mellanslag – ATT: bilagor.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1987**av den 14 november 2016****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 november 2016.

*På kommissionens vägnar**För ordföranden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	100,9
	ZZ	100,9
0707 00 05	TR	146,7
	ZZ	146,7
0709 93 10	MA	112,1
	TR	142,9
	ZZ	127,5
0805 20 10	MA	88,2
	ZZ	88,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	122,6
	TR	67,2
	ZZ	94,9
	AR	67,2
0805 50 10	CL	69,9
	TR	83,6
	ZZ	73,6
	BR	300,5
	IN	164,3
0806 10 10	PE	292,1
	TR	139,5
	US	334,6
	ZA	345,1
	ZZ	262,7
	CL	174,1
	NZ	139,2
0808 10 80	ZA	122,8
	ZZ	145,4
	CN	104,9
	TR	168,6
0808 30 90	ZZ	136,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2016/1988

av den 8 november 2016

om ändring av genomförandebeslut 2013/678/EU om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 395,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 2008/737/EG ⁽²⁾ bemyndigades Italien att som en avvikande åtgärd, till och med den 31 december 2010, befria beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överstiger 30 000 EUR från mervärdesskatt (nedan kallad *den avvikande åtgärden*). Tillämpningen av den avvikande åtgärden förlängdes senare till och med den 31 december 2013 genom rådets genomförandebeslut 2010/688/EU ⁽³⁾ och till och med den 31 december 2016 genom rådets genomförandebeslut 2013/678/EU ⁽⁴⁾, varigenom dessutom det högsta tillåtna tröskelvärdet för undantag höjdes till 65 000 EUR i årsomsättning.
- (2) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 5 april 2016 ansökte Italien om bemyndigande att förlänga den avvikande åtgärden.
- (3) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen övriga medlemsstater om Italiens ansökan genom en skrivelse av den 21 juni 2016. Genom en skrivelse av den 22 juni 2016 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet.
- (4) Enligt artikel 285 i direktiv 2006/112/EG får medlemsstater som inte har utnyttjat artikel 14 i rådets andra direktiv 67/228/EEG ⁽⁵⁾ tillämpa skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning är högst 5 000 EUR. Den avvikande åtgärden avviker från artikel 285, i dess tillämpning på Italien, endast så till vida att tröskelvärdet för årsomsättningen överstiger 5 000 EUR.
- (5) Den avvikande åtgärden ligger i linje med målen för kommissionens meddelande *Tänk småskaligt först – En "Small Business Act" för Europa* av den 25 juni 2008.
- (6) Med hänsyn till att den avvikande åtgärden har lett till reducerade mervärdesskatteskyldigheter för de mindre företag som inte valde de normala mervärdesskattebestämmelserna i enlighet med artikel 290 i direktiv 2006/112/EG, bör Italien bemyndigas att fortsätta att tillämpa den avvikande åtgärden under ytterligare en begränsad period. Beskattningsbara personer bör fortfarande kunna välja de normala mervärdesskattebestämmelserna.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets beslut 2008/737/EG av den 15 september 2008 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 249, 18.9.2008, s. 13).

⁽³⁾ Rådets genomförandebeslut 2010/688/EU av den 15 oktober 2010 om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 294, 12.11.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets genomförandebeslut 2013/678/EU av den 15 november 2013 om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 316, 27.11.2013, s. 35).

⁽⁵⁾ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: struktur och tillämpningsförfaranden (EGT 71, 14.4.1967, s. 1303/67).

- (7) Den avvikande åtgärden bör vara tidsbegränsad så att det blir möjligt att bedöma om den allttjämt är ändamålsenlig och effektiv. Dessutom är artiklarna 281–294 i direktiv 2006/112/EG om en särskild ordning för små företag föremål för översyn. Den avvikande åtgärden bör därför även omfattas av en tidsfristsklausul.
- (8) Enligt de upplysningar som Italien lämnat kommer den avvikande åtgärden endast i ringa utsträckning att påverka de totala skatteinkomsterna i det sista konsumtionsledet.
- (9) Den avvikande åtgärden påverkar inte unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.
- (10) Genomförandebeslut 2013/678/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i beslut 2013/678/EU ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Detta beslut ska tillämpas fram till dess att ett direktiv om ändring av artiklarna 281–294 i direktiv 2006/112/EG, gällande en särskild ordning för små företag, träder i kraft eller till och med den 31 december 2019, beroende på vilket som inträffar först."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2016.

På rådets vägnar
P. KAŽIMÍR
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2016/1989**av den 11 november 2016****om en rekommendation om förlängning av tillfälliga kontroller vid de inre gränserna under exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna) ⁽¹⁾ särskilt artikel 29,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 29 i kodexen om Schengen gränserna antog rådet den 12 maj 2016 ett genomförandebeslut om en rekommendation om tillfälliga kontroller vid de inre gränserna under exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet.
- (2) Rådet rekommenderade fem Schengenstater (Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och Norge) att behålla proportionella tillfälliga gränskontroller i högst sex månader, räknat från och med dagen för antagandet av genomförandebeslutet, i syfte att bemöta det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen och den inre säkerheten i dessa stater till följd av kombinationen av brister i kontrollen av den yttre gränsen i Grekland och de sekundära förflyttningarna av irreguljära migranter som anlant via Grekland och som har för avsikt att förflytta sig till andra Schengenstater.
- (3) Den 28 september 2016 offentliggjorde kommissionen sin rapport om genomförandet av genomförandebeslutet. Kommissionen drog slutsatsen att de kontroller vid de inre gränserna som genomförts av Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och Norge har varit proportionella och i överensstämmelse med rådets rekommendation. På grundval av den tillgängliga informationen och rapporterna från de berörda staterna slog kommissionen vidare fast att den vid rapporteringstidpunkten inte såg något behov av att föreslå ändringar av genomförandebeslutet.
- (4) Den 18 och 21 oktober 2016 rapporterade de berörda Schengenstaterna för andra gången till kommissionen om genomförandet av rådets rekommendation. Den information som lämnades följer samma trend som de uppgifter som lämnades för den första rapporten (en minskning av antalet personer som nekas inresa och av antalet mottagna asylansökningar) och vittnar därför om en fortlopande stabilisering av situationen.
- (5) Trots ett kraftigt fall i antalet anländande irreguljära migranter och asylsökande i Europeiska unionen finns det fortfarande kvar ett betydande antal irreguljära migranter i Grekland samt i de medlemsstater som påverkats mest av sekundära förflyttningar av irreguljära migranter som kommer från Grekland. Utifrån tidigare observerade trender är det berättigat att förvänta sig att dessa personer kan komma att vilja förflytta sig irreguljärt till andra medlemsstater när de gränskontroller som hindrar deras sekundära förflyttning hävs.
- (6) Det sammanlagda antalet asylansökningar som har inkommit sedan början av migrationskrisen och de ansökningar som fortfarande lämnas in har satt stor press på de nationella förvaltningarna och tjänsterna i alla EU-medlemsstater och särskilt i de Schengenstater som berörs av genomförandebeslutet.
- (7) Kontroller vid de inre gränserna kan inte betraktas isolerat från andra viktiga faktorer. I sitt meddelande *Att återvända till Schengen – en färdplan* ⁽²⁾ fastställde kommissionen de olika strategier som behöver genomföras för en återgång till ett fullt fungerande Schengenområde.

⁽¹⁾ EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.⁽²⁾ COM(2016) 120 final.

- (8) Färdplanen inbegrep i synnerhet antagande och genomförande av det europeiska gräns- och kustbevaknings-systemet. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG ⁽¹⁾ trädde i kraft den 6 oktober 2016, inom nio månader från framläggandet av kommissionens förslag, vilket visar på ett engagemang från alla berörda aktörer. Reserverna för snabba insatser, som omfattar både personal och teknisk utrustning, samt reserverna för snabba återvändanden förväntas vara inrättade och operationella senast den 7 december 2016 respektive den 7 januari 2017.
- (9) En annan faktor som fastställs i färdplanen för att återvända till Schengen är det framgångsrika genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet. Samtidigt som genomförandet av uttalandet, vilket beskrivs i den tredje lägesrapporten ⁽²⁾, fortsätter att ge resultat är det viktigt att fortsätta att säkerställa att uttalandet fungerar varaktigt. Dessutom kvarstår ett fortlöpande behov av det samarbete som man enades om i uttalandet efter ledarnas möte om västra Balkanrutten.
- (10) Ovanstående visar att det fortfarande behövs tid för att fullt ut genomföra dessa åtgärder och bekräfta de motsvarande resultaten, trots de stadiga och betydande framsteg som gjorts på de områden som fastställs i färdplanen för att återvända till Schengen och trots en fortlöpande stabilisering av situationen.
- (11) Således kvarstår exceptionella omständigheter som innebär ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen och den inre säkerheten och som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet.
- (12) Med beaktande av den rådande instabila situationen i Grekland och återstoden av migrationstrycket i de medlemsstater som påverkats mest av sekundära förflyttningar av irreguljära migranter som kommer från Grekland förefaller det därför befogat att tillåta en proportionell förlängning av de tillfälliga kontrollerna vid de inre gränserna i de Schengenstater som för närvarande genomför sådana kontroller som en sista utväg för att bemöta ett allvarligt hot mot sin allmänna ordning eller inre säkerhet, nämligen Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och det associerade landet Norge, i enlighet med artikel 29 i kodexen om Schengen gränserna.
- (13) På grundval av de faktiska indikatorer som finns tillgängliga i detta skede bör denna förlängning inte överstiga tre månader räknat från och med dagen för antagandet av detta genomförandebeslut.
- (14) De medlemsstater som beslutar att fortsätta genomföra kontroller vid de inre gränserna efter detta genomförandebeslut bör meddela övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen om detta.
- (15) Innan de väljer att använda sig av sådana kontroller bör de berörda medlemsstaterna undersöka huruvida andra åtgärder som fungerar som alternativ till gränskontroller kan användas för att verkningfullt bemöta det konstaterade hotet. De berörda medlemsstaterna bör i sina meddelanden informera om resultaten av denna överläggning och om skälen till varför man har valt att använda sig av gränskontroller.
- (16) Såsom anges i Europeiska rådets slutsatser om migration av den 20 oktober 2016 omfattar processen för återupptagandet av Schengensamarbetet en anpassning av de tillfälliga kontrollerna vid de inre gränserna så att de avspeglar de nuvarande behoven. Kontrollerna i enlighet med detta genomförandebeslut bör endast genomföras i nödvändig omfattning, med en kontrollintensitet som begränsas till ett absolut nödvändigt minimum. Om till exempel migrationsströmmen under en viss period är obetydlig är det möjligt att kontrollerna vid vissa gränssnitt rentav inte längre är nödvändiga. I syfte att i minsta möjliga mån hindra allmänhetens passage av de berörda inre gränserna kan endast riktade kontroller som grundar sig på riskanalys och underrättelseverksamhet äga rum. Dessutom bör nödvändigheten vad gäller dessa kontroller vid de berörda gränssnitten regelbundet undersökas och utvärderas i samarbete med alla berörda medlemsstater i syfte att successivt minska dem.
- (17) Vid slutet av varje månad av genomförandet av detta genomförandebeslut bör en fullständig rapport om resultaten av de kontroller som genomförts skickas till kommissionen tillsammans med, i förekommande fall, en bedömning av deras fortsatta nödvändighet. Denna rapport bör inbegripa det totala antalet personer som kontrollerats, det totala antalet nekade inresor efter kontrollerna, det totala antalet beslut om återvändande som utfärdats efter kontrollerna samt det totala antalet asylansökningar som mottagits vid de inre gränser där kontrollerna äger rum.
- (18) Rådet noterar att kommissionen har tillkännagivit att den noga kommer att bevaka tillämpningen av detta genomförandebeslut.

⁽¹⁾ EUT L 251, 16.9.2016, s. 1.

⁽²⁾ Tredje lägesrapporten om genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet (COM(2016) 634 final).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och Norge bör förlänga proportionella tillfälliga gränskontroller i högst tre månader, räknat från och med dagen för antagandet av detta genomförandebeslut, vid följande inre gränser:
 - Österrike vid landgränsen mellan Österrike och Ungern och landgränsen mellan Österrike och Slovenien.
 - Tyskland vid landgränsen mellan Tyskland och Österrike.
 - Danmark i de danska hamnarna med färjeförbindelser till Tyskland och vid landgränsen mellan Danmark och Tyskland.
 - Sverige i de svenska hamnarna i polisregionerna Syd och Väst samt vid Öresundsbron.
 - Norge i de norska hamnarna med färjeförbindelser till Danmark, Sverige och Tyskland.
2. Innan sådana kontroller förlängs bör de berörda medlemsstaterna diskutera med den eller de relevanta medlemsstaterna för att säkerställa att kontroller vid de inre gränserna endast genomförs där det anses nödvändigt och proportionellt. Dessutom bör de berörda medlemsstaterna säkerställa att kontroller vid de inre gränserna endast genomförs som en sista utväg när det med andra alternativa åtgärder inte går att uppnå samma effekt, och endast vid de delar av den inre gränsen där det anses nödvändigt och proportionellt, i enlighet med kodexen om Schengengränserna. De berörda medlemsstaterna bör underrätta övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen om detta.
3. Gränskontrollen bör förbli målinriktad, grundad på riskanalys och underrättelseverksamhet och i fråga om omfattning, frekvens, plats och tid begränsad till vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det allvarliga hotet och säkra den allmänna ordningen och inre säkerheten. Den medlemsstat som genomför kontroller vid de inre gränserna i enlighet med detta genomförandebeslut bör veckovis ompröva nödvändigheten, frekvensen, platsen och tidpunkterna för kontrollerna, anpassa kontrollernas intensitet till det berörda hotet och när så är lämpligt avveckla dem samt varje månad rapportera till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2016.

På rådets vägnar

P. ŽIGA

Ordförande

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2016/1990**av den 14 november 2016****om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo* (Eulex Kosovo)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28, 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 4 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/124/Gusp ⁽¹⁾.
- (2) Den 14 juni 2016 antog rådet beslut (Gusp) 2016/947 ⁽²⁾ som ändrade gemensam åtgärd 2008/124/Gusp, förlängde mandatet för Eulex Kosovo till och med den 14 juni 2018 och fastställde ett nytt finansiellt referensbelopp för genomförandet av dess mandat i Kosovo till och med den 14 december 2016 och för stöd till de omlokaliserade rättsliga förfarandena inom en medlemsstat till och med den 14 juni 2017.
- (3) Ett nytt referensbelopp bör fastställas för genomförandet av mandatet för Eulex Kosovo till och med den 14 juni 2017.
- (4) Ingenting i detta beslut bör tolkas som att domares och åklagares oberoende och självständighet påverkas negativt.
- (5) På grund av den särskilda karaktären hos den verksamhet som bedrivs av Eulex Kosovo till stöd för de omlokaliserade rättsliga förfarandena inom en medlemsstat, är det lämpligt att i detta beslut fastställa det belopp som är aktuellt för att täcka stödet till de omlokaliserade rättsliga förfarandena inom en medlemsstat och för genomförandet av den delen av budgeten genom ett bidrag.
- (6) Reglerna för deltagande i uppdragets upphandlingsförfaranden och ursprungsreglerna tillämpliga på de varor som det köper in bör anpassas till bestämmelserna för andra civila GSFP-uppdrag.
- (7) Gemensam åtgärd 2008/124/Gusp bör ändras i enlighet med detta.
- (8) Eulex Kosovo kommer att genomföras i en situation som kan komma att förvärras och hindra uppnåendet av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensam åtgärd 2008/124/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna av Eulex Kosovo till och med 14 oktober 2010 ska vara 265 000 000 EUR.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽¹⁾ Rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (EUT L 42, 16.2.2008, s. 92).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/947 av den 14 juni 2016 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) (EUT L 157, 15.6.2016, s. 26).

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 oktober 2010 till och med den 14 december 2011 ska vara 165 000 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 december 2011 till och med den 14 juni 2012 ska vara 72 800 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2012 till och med den 14 juni 2013 ska vara 111 000 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2013 till och med den 14 juni 2014 ska vara 110 000 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2014 till och med den 14 oktober 2014 ska vara 34 000 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 oktober 2014 till och med den 14 juni 2015 ska vara 55 820 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2015 till och med den 14 juni 2016 ska vara 77 000 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2016 till och med den 14 juni 2017 ska vara 86 850 000 EUR.

Av det belopp som anges i nionde stycket ska det belopp som är avsett att täcka Eulex Kosovos utgifter för genomförandet av dess mandat i Kosovo vara 34 500 000 EUR från och med den 15 juni till och med den 14 december 2016 och 23 250 000 EUR från och med den 15 december 2016 till och med den 14 juni 2017; 29 100 000 EUR ska täcka stödet till de omlokaliserade rättsliga förfarandena inom en medlemsstat från och med den 15 juni 2016 till och med den 14 juni 2017 och ska även retroaktivt täcka utgifter i samband med stödet till de omlokaliserade rättsliga förfarandena från och med den 1 april 2016. Kommissionen ska underteckna en bidragsöverenskommelse med en registrator som företräder ett kansli med ansvar för administrationen av de omlokaliserade rättsliga förfarandena för det beloppet. De bestämmelser om bidrag som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (*) ska tillämpas på denna bidragsöverenskommelse.

Det finansiella referensbeloppet för Eulex Kosovo för den nästföljande perioden ska fastställas av rådet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1)."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Alla utgifter ska förvaltas i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för unionens allmänna budget. Deltagande i förfaranden för tilldelning av upphandlingskontrakt som finansieras ur uppdragets budget ska vara öppet för fysiska och juridiska personer utan begränsningar. Vidare ska ingen ursprungsregel gälla för de varor som inköps av Eulex Kosovo."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Under förutsättning att kommissionen ger sitt godkännande får uppdragschefen ingå tekniska överenskommelser med EU:s medlemsstater, deltagande tredje stater och andra internationella aktörer i Kosovo när det gäller tillhandahållande av utrustning, tjänster och lokaler till Eulex Kosovo. Ställningen som avtalsinnehavare för avtal eller överenskommelser som ingås av EUPT Kosovo för Eulex Kosovo under uppdragets planerings- och förberedelsefas ska på lämpligt sätt överföras till Eulex Kosovo. Tillgångar som ägs av EUPT Kosovo ska överföras till Eulex Kosovo."

2. I artikel 18 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Den höga representanten bemyndigas härmed att till Förenta nationerna, Nato/KFOR, andra tredje parter som medverkar i denna gemensamma åtgärd och Frontex lämna ut säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och EU-handlingar som Eulex Kosovo har gett upphov till med högst den säkerhetsskyddsklassificering som är relevant för respektive part i enlighet med beslut 2013/488/EU. För att underlätta detta ska lokala tekniska arrangemang utformas."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 14 november 2016.

På rådets vägnar
F. MOGHERINI
Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2016/1991**av den 4 juli 2016****om de åtgärder SA.41614 – 2015/C (f.d. SA.33584 (2013/C) (f.d. 2011/NN)) som Nederländerna har genomfört till förmån för den professionella fotbollsklubben FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch***[delgivet med nr C(2016) 4089]***(Endast den nederländska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med artikel 108.2 i fördraget ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Under 2011 fick kommissionen information av en medborgare samt via pressen om att Nederländerna hade genomfört en stödåtgärd till förmån för den professionella fotbollsklubben FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch. Under 2010 och 2011 fick kommissionen också information av medborgare om åtgärder till förmån för andra professionella fotbollsklubbar i Nederländerna: Willem II i Tilburg, MVV i Maastricht, PSV i Eindhoven och NEC i Nijmegen. På begäran av kommissionen tillhandahöll Nederländerna information om åtgärderna till förmån för FC Den Bosch i en skrivelse daterad den 1 september 2011.
- (2) Genom en skrivelse av den 6 mars 2013 underrättade kommissionen Nederländerna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget avseende åtgärderna till förmån för Willem II, NEC, MVV, PSV och FC Den Bosch.
- (3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*) offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärderna.
- (4) Nederländerna inkom med synpunkter inom ramen för förfarandet om åtgärderna till förmån för FC Den Bosch i skrivelser daterade den 31 maj 2013 och den 7 november 2013 samt vid ett möte den 13 oktober 2014. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter avseende åtgärderna till förmån för FC Den Bosch.
- (5) Efter beslutet om att inleda förfarandet har granskningarna rörande de olika klubbarna i samförstånd med Nederländerna genomförts separat. Granskningen av FC Den Bosch har erhållit ärendenummer SA.41614.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN**2.1 Mottagare, syfte och budget**

- (6) Det nationella fotbollsförbundet Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (nedan kallat KNVB) är en paraplyorganisation för fotbollsklubbar på professionell nivå och amatörnivå. Den professionella fotbollen i Nederländerna är indelad i ett system med två ligor. Säsongen 2014/2015 fanns det 38 professionella klubbar, av vilka 18 spelade i den högsta ligan (eredivisie) och 20 i den lägre (eerste divisie).

⁽¹⁾ Kommissionens beslut i ärende SA.33584 (2013/C) (f. d. 2011/NN) – Nederländerna. Stöd till vissa nederländska professionella fotbollsklubbar 2008–2011 – Uppmaning enligt artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att inkomma med synpunkter (EUT C 116, 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Se fotnot 1.

- (7) FC Den Bosch har spelat i den lägre ligan sedan 2004/2005, då klubben senast spelade i den högsta nederländska ligan. Den har aldrig deltagit i en europeisk turnering. Enligt uppgifter från Nederländerna är FC Den Bosch ett litet företag, som hade 31 anställda säsongen 2011/2012. Dess omsättning och balansomslutning var omkring 3 miljoner euro båda åren. Det är följaktligen ett litet företag⁽³⁾. Den stadion som FC Den Bosch använder ägs av kommunen 's-Hertogenbosch (nedan kallad *kommunen*), som erhåller hyra från klubben.
- (8) 2010 fick kommunen kännedom om att FC Den Bosch befann sig i så allvarliga ekonomiska svårigheter att klubbens licens att spela professionell fotboll och till och med hela dess existens var hotade. Den 30 juni 2010 hade FC Den Bosch ett negativt eget kapital på 4,6 miljoner euro. Ett år senare uppgick det egna kapitalet till – 5,4 miljoner euro. Uppgifter från en oberoende redovisningsfirma visade att förlusterna också ökade (0,168 miljoner euro i juni 2009, 0,612 miljoner euro i juni 2010 och 0,744 miljoner euro i juni 2011), att omsättningen minskade (från 3,736 miljoner euro 2009 till 2,771 miljoner euro 2011) och att skulderna ökade. En av klubbens fordringsägare var kommunen, som hade en efterställd fordran på 1,65 miljoner euro.
- (9) Under hösten 2010 tog supportrar, företag och sponsorer ett initiativ för att undvika konkurs för FC Den Bosch. Detta initiativ ledde till en omstruktureringsplan som skulle förbättra FC Den Boschs ekonomiska situation och omvandla klubben till en lönsam professionell fotbollsklubb med en ny juridisk struktur där supportrarna var ägarna. I juni 2011 kom kommunen och klubbens andra fordringsägare överens om att byta ut sina lån mot aktier i klubben. Som en del av omstruktureringen omvandlades FC Den Bosch den 30 juni 2011 från en förening (vereniging) till ett aktiebolag (naamloze vennootschap) med namnet FC Den Bosch NV.
- (10) Enligt överenskommelsen skulle kommunens fordran omvandlas till ett innehav på 60 % av aktierna i det nya aktiebolaget FC Den Bosch NV. Återstående 40 % av klubbens aktier skulle förvärfvas av klubbens andra stora fordringsägare i utbyte mot fordringar, men med ett lägre förhållande mellan fordringar och eget kapital än kommunens. Mindre fordringsägare avstod från delar av sina fordringar. Till följd av denna överenskommelse mellan fordringsägarna överlät kommunen sin fordran på aktier till följd av lånet på 1,65 miljoner euro till stiftelsen *Stichting Met Heel Mijn Hart* för 1 euro. Stiftelsen bildades av supporterklubbar och individuella supportrar till FC Den Bosch, och bedriver ingen kommersiell verksamhet.
- (11) Kommunen förband sig också att betala 1,4 miljoner euro för att FC Den Bosch skulle lämna den träningsanläggning⁽⁴⁾ som var belägen på kommunens mark.

2.2 Skäl för att inleda förfarandet

- (12) I beslutet om att inleda förfarandet drog kommissionen, när det gäller åtgärderna till förmån för FC Den Bosch, den preliminära slutsatsen att kommunen hade gett FC Den Bosch en selektiv fördel med hjälp av statliga medel, och att den således hade beviljat fotbollsklubben stöd.
- (13) När det gäller beslutet att sälja fordringen på 1,65 miljoner euro till organiserade supportrar för 1 euro fann kommissionen att Nederländerna inte kunde hävda att kommunen agerade på det sätt som en privat fordringsägare skulle ha gjort i en liknande situation. Kommissionen noterade att andra stora fordringsägare omvandlade sina fordringar till aktieinnehav i den nya juridiska strukturen, medan kommunen sålde sina fordringar för ingenting. När det gäller förvärvet av anläggningen för tränings- och ungdomsverksamhet för 1,4 miljoner euro noterade kommissionen att en utomstående expert uppskattade anläggningens återanskaffningsvärde till detta belopp. Kommissionen ifrågasatte att en byggnads återanskaffningsvärde skulle vara lika med dess marknadspris.
- (14) Kommissionen framhöll också att det är sannolikt att stödåtgärder till professionella fotbollsklubbar snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

⁽³⁾ I artikel 2.2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36) definieras ett litet företag som ett företag som sysselsätter färre än 50 personer och vars årsomsättning inte överstiger 10 miljoner euro).

⁽⁴⁾ På Jan Sluyterstraat i 's-Hertogenbosch.

- (15) När det gäller förenligheten hos ett möjligt stöd till FC Den Bosch noterade kommissionen i beslutet om att inleda förfarandet att klubben befann sig i ekonomiska svårigheter vid den tidpunkt då stödet beviljades. För att kunna avgöra om stödet var förenligt med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽⁵⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*) begärde kommissionen information om huruvida alla krav i riktlinjerna var uppfyllda.
- (16) Kommissionen kunde i synnerhet inte verifiera om villkoren i punkterna 34–37 i riktlinjerna om omstruktureringsplanens art och innehåll hade uppfyllts. Vidare måste det visas att stödet hade begränsats till vad som var absolut nödvändigt, att stödmottagaren själv hade bidragit till omstruktureringen i tillräcklig omfattning och att engångsvillkoret var uppfyllt.

3. KOMMENTARER FRÅN NEDERLÄNDERNA

3.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget

- (17) Nederländerna håller inte med om kommissionens preliminära slutsats att åtgärderna till förmån för FC Den Bosch utgör statligt stöd. Nederländerna anser att kommunen, som hade en efterställd fordran på ett konkursmässigt företag, handlade i enlighet med principen om en fordringsägare i en marknadsekonomi när den efterskänkte sin fordran 2011.
- (18) Enligt Nederländerna skulle kommunen med all sannolikhet inte ha kunnat återvinna någon del av sitt efterställda lån om FC Den Bosch hade försatts i konkurs. I sin skrivelse av den 7 november 2013 hänvisade Nederländerna också till kommissionens beslut om det belgiska företaget Sonaca ⁽⁶⁾, vari kommissionen fann att omvandling till eget kapital av en låneskuld till det offentliga inte utgjorde statligt stöd. Om FC Den Bosch inte hade lyckats komma till rätta med sin ekonomiska situation i juni 2011 hade klubben i enlighet med KNVB:s regler förlorat sin licens för att spela professionell fotboll. När det gäller förvärvet av träningsanläggningarna hävdar Nederländerna att detta förvärv genomfördes till ett värde som hade fastställts av extern expertis och som också omfattade FC Den Boschs återanskaffningskostnader. Nederländerna anser sig ha agerat i enlighet med kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader ⁽⁷⁾ (nedan kallat *meddelandet om försäljning av mark och byggnader*).
- (19) I andra hand hävdar Nederländerna att även om åtgärderna skulle anses ha gett FC Den Bosch en selektiv fördel skulle de inte snedvrیدا konkurrensen eller påverka handeln mellan medlemsstaterna. Nederländerna betonar att FC Den Boschs svaga ställning inom den nationella professionella fotbollen gör det mycket osannolikt att klubben skulle delta i turneringar på europeisk nivå. Nederländerna anser också att kommissionen inte har kunnat visa att stödet till FC Den Bosch skulle snedvrیدا konkurrensen eller påverka handeln på någon av de marknader som nämndes i beslutet om att inleda förfarandet.
- (20) Dessutom anför Nederländerna att åtgärderna, om de skulle anses utgöra statligt stöd, ändå skulle vara förenliga med riktlinjerna och därmed med den inre marknaden.
- (21) FC Den Bosch befann sig i en svår finansiell situation 2010. År 2011 var det egna kapitalet inklusive skulder – 5,97 miljoner euro. Skulderna uppgick till 7 miljoner euro och omsättningen var cirka 3 miljoner euro. Klubbens fordringsägare och skulder framgår av tabell 1.

Tabell 1

FC Den Boschs fordringsägare och skulder

Fordringsägare	Lånebelopp
Kommunen (återstoden av ett lån som beviljades 2000)	1,65 miljoner euro
[...] ^(*)	1,092 miljoner euro

⁽⁵⁾ Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2). Giltigheten för dessa riktlinjer förlängdes genom kommissionens meddelande om förlängd giltighet för gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter av den 1 oktober 2004 (EUT C 296, 2.10.2012, s. 3).

⁽⁶⁾ Ärende SA.35131 (2013/N).

⁽⁷⁾ Kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (EGT C 209, 10.7.1997, s. 3).

^(*) Sekretessbelagd information.

Fordringsägare	Lånebelopp
(...)	1,865 miljoner euro
(...)	0,73 miljoner euro
(...)	0,235 miljoner euro
En privat fordringsägare	0,3 miljoner euro
(...)	0,1 miljoner euro

- (22) KNVB uppgav att klubben skulle förlora sin licens för professionell fotboll om det egna kapitalet fortfarande var negativt den 30 juni 2011. Detta skulle innebära att klubben fick ställning som amatörfotbollsklubb.
- (23) Därför utarbetade FC Den Bosch och KNVB en omstruktureringsplan i juni 2011. Enligt denna skulle klubben omvandlas till ett aktiebolag (NV). De olika större fordringsägarnas fordringar (utan säkerhet) omvandlades till aktier i klubben i enlighet med tabell 2.

Tabell 2

Omvandlingsförhållandet fordringar/eget kapital

Fordringsägare	Lån	Aktier/andel	Euro/aktie
Kommunen/stiftelsen <i>Stichting Met Heel Mijn Hart</i>	1,65 miljoner euro	61 900/54,3	26,7
(...)	1,092 miljoner euro	20 492/18	53,3
(...)	1,865 miljoner euro	27 925/24,5 Varav 11 000 preferensaktier	66,8
(...)	0,73 miljoner euro	3 583/3,1	203,7

- (24) Återstående 0,1 % av aktierna fördelades bland fotbollsklubbens äldre medlemmar. Detta visar att kommunen förhandlade sig till 54 % av aktierna i klubben mot en andel av 38 % i klubbens skulder.
- (25) Vidare stöddes ett kommersiellt lån på 100 000 euro av en garanti från en tredje part, och andra privata parter tillsköt 300 000 euro i nytt kapital. Ett kortfristigt lån på 250 000 euro omvandlades till långfristigt. Hyresskulderna till det kommunala bolaget BIM som ansvarar för driften av stadion säkras genom att BIM har rätt till intäkterna från tv-sändningsrättigheter.
- (26) Kommunen ansåg att dess lån på 1,65 miljoner euro inte kunde återvinnas. Redan i kommunens budget för 2010 angavs att lånet inte var återvinningsbart, eftersom FC Den Bosch hade slutat betala av det. I juni 2011 bad kommunen redovisningsfirman Ernst & Young, som redan hade analyserat FC Den Boschs ekonomiska situation i februari och mars 2011, att bedöma om lånet till FC Den Bosch kunde återvinnas. Slutsatsen var att det inte fanns rimliga skäl att förvänta sig en återbetalning av lånet eller några räntebetalningar under de kommande åren, även om klubben skulle omstruktureras genom att dess större fordringsägare avstod från sina långfristiga fordringar. Detta är också en rimlig slutsats mot bakgrund av att klubben inte ägde några fastigheter eller någon utrustning som kunde avyttras eller likvideras så att skulderna kunde betalas.

- (27) I samband med att avtalet mellan fordringsägarna ingicks beslutade kommunen att överlåta sin fordran på 54 % av aktierna till stiftelsen *Met Heel Mijn Hart* för 1 euro. Därigenom blev stiftelsen – i stället för kommunen som inte visade något intresse av att medverka till driften av klubben – aktieägare i klubben på samma sätt som de andra stora fordringsägarna, i enlighet med överenskommelsen mellan dessa och kommunen i omstruktureringsavtalet. Stiftelsen kommer att sälja aktiebevis för dessa aktier för 100 euro.
- (28) I jämförelse med de andra fordringsägarna hade kommunen ett särskilt, större intresse av att undvika en likvidation av klubben eller att den nedgraderades till amatörstatus eftersom den då, åtminstone för en tid, skulle förlora stadions huvudsakliga användare och hyresgäst. I det avseendet hade kommunen ett ekonomiskt intresse av att klubben fortsatte att spela professionell fotboll.
- (29) När det gäller marken under träningsanläggningen, med en areal på 36 000 m², visar de uppgifter som Nederländerna har lämnat att kommunen redan ägde marken. Den användes av FC Den Bosch, som hade skapat anläggningen med byggnader och idrottsplatser på egen bekostnad 2000 och anpassat den 2006 och 2007. Det fanns inget långfristigt arrendeavtal (erfpacht)⁽⁸⁾ mellan kommunen och FC Den Bosch. Kommunen hade kunnat uppföra byggnader och bostäder på fastigheten. Därför hade den hur som helst ett intresse av att klubben lämnade platsen, och tog tillfället i akt när klubben hade behov av likviditet. Kommunen hade således för avsikt att ersätta klubben för att den utrymde fastigheten, liksom i fallet med en obestridd expropriation av byggnader, och begärde en värdering av byggnaderna och installationerna på marken på grundval av den nederländska lagen om expropriation i sådana fall.
- (30) Förvärvspriset fastställdes på basis av en värdering av idrottsanläggningen av en oberoende expert på markvärdering. Värderingen byggde på det justerade återanskaffningsvärdet, vilket beskrivs som det belopp som måste betalas för att erhålla föremål av samma värde sett till art, kvalitet, skick och ålder. Detta belopp motsvarar således inte bara värdet av idrottsanläggningen med dess givna storlek. Det har justerats med hänsyn tagen till dess tekniska skick och ålder. I enlighet med artikel 40 b tredje stycket i den nederländska expropriationslagen (*Onteigeningswet*), vilken enligt Nederländerna var tillämplig på denna situation, ska en sådan värdering göras i fall av expropriation i samförstånd. Därför anser Nederländerna att det inte var korrekt av kommissionen att anse att det enligt värderingsrapporten endast var återanskaffningsvärdet som låg till grund för värderingen. Enligt nederländsk värderingspraxis värderas okonventionella objekt, såsom kyrkor, monument och idrottsanläggningar, till justerat återanskaffningsvärde, det vill säga det pris som en oberoende köpare skulle vara beredd att betala i händelse av en expropriation eller den faktiska ägarens utflyttning.
- (31) När det gäller kommissionens iakttagelse att det värde som värderingen resulterade i var högre än det bokförda värdet i FC Den Boschs räkenskaper uppger Nederländerna att det bokförda värdet av mark eller byggnader oftast inte återspeglar deras faktiska marknadsvärde. Det fastställs på basis av andra faktorer än sitt värde i en kommersiell transaktion, såsom det historiska förvärvspriset eller värdeminskningen.
- (32) Klubben fortsatte sin träningsverksamhet på andra platser, i stadion och i en annan anläggning för fotbollsträning i staden som hade ledig kapacitet. Nederländerna hävdar att träningsanläggningens pris fastställdes utan hänsyn till FC Den Boschs eventuella behov av finansiering. Klubben använde en del av det belopp som den fick för att den lämnade sin träningsanläggning till att anpassa de alternativa anläggningarna. Denna intäkt användes också för att betala hyresskulden för stadion till BIM.

3.2 Det statliga stödets förenlighet med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 c i fördraget

- (33) I andra hand framhöll Nederländerna att även om åtgärden skulle utgöra stöd skulle den vara förenlig med den inre marknaden. När det gäller omstruktureringen av FC Den Bosch beskrev Nederländerna klubbens ekonomiska situation enligt vad som anges i skäl 8.
- (34) Alla professionella nederländska fotbollsklubbar behöver ha licenser från KNVB, vilka de får på vissa villkor. Ett av dessa villkor enligt systemet rör klubbens finansiella sundhet. Om denna är otillräcklig kan KNVB dra tillbaka licensen. Om en efterföljare till klubben bildas får denna inte tillträde till de professionella fotbollsligorna direkt, utan måste börja i den näst högsta amatörligan. FC Den Boschs svårigheter innebar att klubben riskerade att bli av med sin licens för professionell fotboll.

⁽⁸⁾ Enligt artikel 5:85 i den nederländska civillagen är erfpacht (långfristigt arrende) en begränsad äganderätt som ger innehavaren, "arrendatorn", rätt att inneha och använda någon annans fasta egendom.

- (35) Nederländerna framhöll att kommunens beslut mot bakgrund av dessa svårigheter, att avstå ifrån att driva in ett lån och ersätta FC Den Bosch för att klubben utrymde träningsanläggningen, var förenat med ett antal villkor som angavs i den omstruktureringsplan som kommunen, övriga fordringsägare och FC Den Bosch hade kommit överens om.
- (36) Omstruktureringsplanen innebar att FC Den Bosch skulle få en ny juridisk struktur. Föreningen omvandlades till ett aktiebolag (naamloze vennootschap (NV)), och antalet anställda och spelare minskades. Enligt planen drogs antalet kontrakterade spelare ned till 16, vilket är det av KNVB fastställda minimiantalet. FC Den Bosch kommer inte att köpa spelare på marknaden för spelarövergångar, utan bara kontraktera fritt överförbara spelare. Därmed uppnådde man en minskning av kostnaderna för personal och spelare på 17 %.
- (37) Såsom framgår av skäl 22 avstod FC Den Boschs fordringsägare från fordringar på sammanlagt 5,337 miljoner euro i utbyte mot aktier. Kommunen kompenserade också klubben för att den lämnade den träningsanläggning den dittills hade använt med 1,4 miljoner euro. Genom dessa åtgärder omvandlades klubbens negativa egna kapital till ett måttligt positivt eget kapital på 0,63 miljoner euro, vilket gjorde det möjligt att omvandla klubben till ett aktiebolag.
- (38) Planen syftade till att skapa en stabil finansiell ställning under en period om tre år. Sjunkande förluster förutsågs för räkenskapsåren 2011/2012 och 2012/2013 och en liten vinst på 0,1 miljoner euro för räkenskapsåret 2013/2014. Därmed skulle FC Den Bosch få utrymme för att köpa spelare på marknaden för spelarövergångar. Faktum är att FC Den Bosch redovisade en måttlig vinst på 0,103 miljoner euro för räkenskapsåret 2011/2012, bland annat till följd av bättre sponsringsavtal än väntat.

4. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA

4.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget

- (39) Enligt artikel 107 i fördraget är statligt stöd sådant stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Villkoren i artikel 107.1 i fördraget är kumulativa och för att en åtgärd ska betraktas som statligt stöd måste således alla villkoren uppfyllas.
- (40) Kommissionen kommer på grundval av beslutet om att inleda förfarandet att göra en bedömning av kommunens beslut från den 21 juni 2011 att efterskänka en efterställd fordran på FC Den Bosch på 1,65 miljoner euro samt att ersätta FC Den Bosch med 1,4 miljoner euro för att klubben lämnade sin träningsanläggning. Kommissionen noterar att de båda åtgärderna presenterades tillsammans, att besluten fattades vid samma sammanträde med kommunfullmäktige och att det finns ett nära samband mellan dem vad gäller syftet och FC Den Boschs situation vid tidpunkten i fråga.
- (41) Därför bör dessa två åtgärder bedömas tillsammans⁽⁹⁾. I detta fall står det emellertid klart av den bedömning som följer att båda åtgärderna utgör statligt stöd när de beaktas var för sig. Därmed utgör de med nödvändighet också statligt stöd när de bedöms tillsammans som en enda åtgärd.

4.1.1 Användning av statliga medel

- (42) Det var kommunen som fattade beslut om båda åtgärderna, och de har ekonomiska konsekvenser för kommunen (till ett värde av 3,1 miljoner euro). Således innebär de att statliga medel används och ska tillskrivas staten. Överföring av statliga medel kan anta många former, såsom direkta bidrag, lån, garantier, direkta investeringar i företag och naturaförmåner. Att efterskänka skulder till staten och investera på andra villkor än marknadsmässiga utgör också överföring av statliga medel.

4.1.2 Selektiv fördel för FC Den Bosch

- (43) När ett företags ekonomiska situation förbättras till följd av en statlig åtgärd föreligger en fördel. För att bedöma detta bör man jämföra företags ekonomiska situation efter åtgärden med den ekonomiska situation det skulle ha befunnit sig i om åtgärden inte hade vidtagits. Det råder inga tvivel om att FC Den Boschs svåra ekonomiska situation förbättrades markant som en följd av de åtgärder som är under granskning.

⁽⁹⁾ Mål T-11/95 BP Chemicals mot kommissionen EU:T:1998:199, punkt 170 och följande punkter, de förenade målen C-399/10 P och C-401/10 P Bouygues and Bouygues Télécom mot kommissionen med flera EU:C:2013:175, punkterna 103–104 och mål T-1/12 Frankrike mot kommissionen EU:T:2015:17, punkt 37.

- (44) En fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget är en ekonomisk fördel som ett företag inte skulle ha erhållit enligt normala marknadsvillkor⁽¹⁰⁾, det vill säga utan statliga åtgärder som inte vägleds av kommersiella principer.
- (45) Nederländerna hävdar att FC Den Boschs förbättrade ekonomiska situation är ett resultat av marknadsmässiga och därmed inte otillbörliga transaktioner. Enligt Nederländerna handlade kommunen i enlighet med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi.

4.1.2.1 Efterskänkningsen av den efterställda fordran

- (46) Såsom anges ovan innebär beslutet att efterskänka den efterställda fordran på 1,65 miljoner euro ett utbyte av fordran mot aktier följt av en överlåtelse av den resulterande fordran på aktier mot en ersättning av 1 euro.
- (47) Således måste man först fastställa om en privat fordringsägare skulle ha bytt sin fordran mot aktier på samma sätt som kommunen gjorde. När ett företag uppfyller villkoren för att försättas i konkurs har en privat fordringsägare två alternativ. Denna kan antingen ansöka om likvidation av företaget i syfte att kunna återvinna åtminstone en del av sitt lån eller omvandla lånet till aktier för att företaget ska kunna fortsätta med sin verksamhet och bli lönsamt igen, så att aktierna stiger i värde. Om privata fordringsägare hade handlat på samma sätt som kommunen i fråga om en betydande del av fordringarna på FC Den Bosch skulle man kunna anta att kommunens agerande var förenligt med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi.
- (48) Kriteriet avseende privat investerare är uppfyllt om en transaktion genomförs på samma villkor (och därmed med samma risk och fördelar) och samtidigt av offentliga organ och privata aktörer som befinner sig i jämförbara situationer (en pari passu-transaktion). I sådana fall kan man normalt sluta sig till att transaktionen genomförs på marknadsmässiga villkor⁽¹¹⁾. Det är också av vikt om de privata aktörernas medverkan har någon reell ekonomisk effekt eller bara är symbolisk eller marginell⁽¹²⁾ och om de offentliga organen och de medverkande privata aktörerna har jämförbara utgångspunkter för transaktionen. Om å andra sidan offentliga organ och privata aktörer som befinner sig i jämförbara situationer deltar i samma transaktion samtidigt men på olika villkor tyder detta vanligen på att det offentliga organets medverkan inte sker på marknadsmässiga villkor.
- (49) I det föreliggande fallet hade de offentliga organen och de berörda privata aktörerna jämförbara utgångspunkter för transaktionen. Alla fordringsägare som deltog i transaktionen hade lån utan säkerhet som inte kunde återvinnas. Den privata sektorns deltagande var också betydande. Såsom redan har framhållits är emellertid de andra aktörerna inte bara marknadsaktörer: de tycks alla på ett eller annat sätt ha anknytning till klubben. Således kan man inte anta att de agerade med målet att göra vinst. Supportrar är till exempel inte rationella marknadsaktörer med vinstsyfte.
- (50) Det är också uppenbart att transaktionen ägde rum på olika villkor. Kommunen begärde mer än de andra fordringsägarna för att avstå från sin fordran. Som tabell 2 visar fick den, med 26,7 euro per aktie, relativt sett fler aktier än alla andra kommersiella respektive icke vinstdrivande fordringsägare. Vidare gjorde skuldstruktureringen det möjligt för FC Den Bosch att betala den eftersläpande hyran för stadion till driftbolaget BIM som ägs av kommunen. Å andra sidan erhöll fordringsägaren [...] preferensaktier, som kan ge förtur till eventuella kommande utdelningar. Det betyder att det inte är uteslutet att åtminstone en privat aktör fick bättre villkor än kommunen. Bevisningen gör det inte möjligt att dra slutsatsen att kommunen handlade som en aktör i en marknadsekonomi när den gick med på bytet.
- (51) Det är inte heller troligt att en privat investerare skulle ha samtyckt till att sälja ett icke återvinningsbart lån som bytts mot aktier för priset 1 euro till en stiftelse som planerar att sälja aktiebevis för dessa aktier för 100 euro per aktie. Genom att inte behålla aktierna gjorde kommunen sig av med det enda kommersiella skälet till att byta en

⁽¹⁰⁾ Mål C-39/94 SFEI m. fl. mot La Poste m. fl., ECLI:EU:C:1996:285, punkt 60, mål C-342/96 Spanien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1999:210, punkt 41.

⁽¹¹⁾ Se i detta avseende mål T-296/97 Alitalia mot kommissionen, ECLI:EU:T:2000:289, punkt 81.

⁽¹²⁾ I fallet med Citynet Amsterdam fann kommissionen till exempel att två privata investerare som tillsammans äger en tredjedel av det totala aktiekapitalet i ett företag (också med hänsyn tagen till den övergripande aktieägarstrukturen och till att deras aktier räckte för att skapa en blockerande minoritet vid strategiska beslut i företaget) kunde anses ha ekonomisk effekt (se kommissionens beslut 2008/729/EG av den 11 december 2007 om stödåtgärd C53/06 (ex N 262/05, ex CP 127/04) av Amsterdams kommun till förmån för Glasvezeln Amsterdam för en investering i ett fiberaccessnät (EUT L 247, 16.9.2008, s. 27), skälen 96–100).

fordran mot aktier, den – om än fåfänga – förhoppningen eller förväntningen att aktierna skulle stiga i värde. Den gav en tredje part möjlighet att anskaffa finansiering genom att sälja aktiebevis i stället för att göra det själv eller åtminstone begära att få en andel av försäljningsintäkterna⁽¹³⁾. I fallet med Sonaca behöll staten sina aktier och hade rimlig anledning att förvänta sig en vinst i framtiden.

- (52) Efterskänkningen av den efterställda fordran kan därför inte liknas vid en rationell marknadsaktörs beteende, och den gav FC Den Bosch en fördel som klubben inte hade kunnat få på marknadsmässiga villkor.

4.1.2.2 Förvärvet av träningsanläggningen

- (53) När det gäller träningsanläggningen hävdar Nederländerna att ersättningen på 1,4 miljoner euro beräknades i linje med meddelandet om försäljning av mark och byggnader och kommissionens beslut om ersättning för återanskaffningskostnader, och således inte gav FC Den Bosch någon fördel. Enligt detta meddelande utgör statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader inte statligt stöd om den statliga myndigheten antar det högsta eller enda anbudet efter ett villkorslöst anbudsförfarande eller om överlåtelsen i avsaknad av ett sådant förfarande sker till ett pris som åtminstone motsvarar det värde som fastställts vid en oberoende expertvärdering.
- (54) Såsom sägs i inledningen till meddelandet om försäljning av mark och byggnader berör vägledningen "endast överlåtelse av mark och byggnader som ägs av det allmänna. Den berör inte det allmännas förvärv av mark och byggnader eller offentliga myndigheters uthyrning eller leasing av mark och byggnader. Sådana transaktioner kan också innefatta inslag av statligt stöd."
- (55) Mekanismerna i meddelandet om försäljning av mark och byggnader är hur som helst bara verktyg för att bedöma om staten har agerat som en investerare i en marknadsekonomi, och utgör därför specifika exempel på tester av om kriterierna för tillämpningen av den marknadsekonomiska investerarprincipen är uppfyllda⁽¹⁴⁾. Därför är det inte relevant om bedömningen av markvärderingen och förvärvet görs i enlighet med meddelandet om försäljning av mark och byggnader eller utan hänvisning till detta.
- (56) När det gäller den idrottsanläggning som FC Den Bosch utrymde byggde värderingen av marken, som gjordes av en oberoende expert, på det justerade återanskaffningsvärdet. Enligt Nederländernas förklaring är detta det pris som staten skulle behöva betala om ägaren skulle flytta, på basis av lagbestämmelserna om värdering av egendom i samband med en obestridd expropriation. Detta är inte övertygande. Byggnaderna och installationerna i anläggningen, som uppfördes av FC Den Bosch, ägdes redan av kommunen. FC Den Bosch använde dem utan något långfristigt arrendeavtal. Därför borde värderingen inte ha gjorts på grundval av ett scenario där FC Den Bosch var ägare till byggnaderna. Dessutom kan det justerade återanskaffningsvärdet mycket väl avvika från en tillgångs marknadsvärde.
- (57) Kommunen tycks inte heller ha haft specifika planer för marken vid tidpunkten för transaktionen. Det är tydligt att transaktionen var en del av de omstruktureringsåtgärder som kommunen hade fattat beslut om, och den hade som uppenbart främsta syfte att förse FC Den Bosch med likviditet. Det är inte sannolikt att kommunen skulle ha gett sig in i denna övning vid denna tidpunkt utan att ha detta syfte. Man kan också hävda att fotbollsklubben skulle ha utrymt idrottsanläggningen utan ersättning om den hade försatts i konkurs.
- (58) Därför måste man ifrågasätta om en annan marknadsaktör hade kunnat förmå kommunen att betala den 1,4 miljoner euro för att utrymma en fastighet som denna aktör inte ens hade ett långfristigt arrendeavtal för. Hur som helst skulle beloppet ha varit mycket lägre.

4.1.2.3 Slutsats beträffande förekomsten av en selektiv fördel

- (59) Dessa åtgärder ger alltså FC Den Bosch en selektiv fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

⁽¹³⁾ Därför kan kommunens avstående från sin fordran inte jämföras med kommissionens beslut om det belgiska företaget Sonaca i ärende SA.35131 (2013/N).

⁽¹⁴⁾ Enligt dessa tester utgör det inget statligt stöd om en privat investerare som verkar under normala marknadsvillkor i en marknadsekonomi i en likartad situation skulle ha vidtagit åtgärderna till förmån för mottagaren i fråga.

4.1.3 Effekter på handeln och konkurrensen

- (60) Nederländerna har ifrågasatt effekterna på den inre marknaden av stöd till klubbar som inte spelar fotboll på europeisk nivå. Professionella fotbollsklubbar anses dock vara företag, och omfattas av kontroll av statligt stöd. Professionell fotboll är en förvärvsverksamhet där tjänster utförs mot ersättning. Den höga grad av professionalitet som har utvecklats inom fotbollen har ökat dess ekonomiska betydelse⁽¹⁵⁾.
- (61) Trots att FC Den Bosch inte deltar i fotbollsturneringar på internationell nivå är klubben en professionell fotbollsklubb som bedriver ekonomisk verksamhet på många andra plan: den är verksam på marknaden för spelarövergångar och den ägnar sig åt reklam, sponsring, produktförsäljning och mediatäckning. Stöd till en professionell fotbollsklubb förstärker dess ställning på alla dessa marknader, och de flesta av dessa omfattar flera medlemsstater. Om statliga medel används för att ge en professionell fotbollsklubb en selektiv fördel är det därför, oavsett i vilken liga klubben spelar, troligt att detta stöd kan snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget⁽¹⁶⁾.

4.2 Bedömning enligt artikel 107.3 c i fördraget

- (62) Kommissionen måste bedöma om stödåtgärden till förmån för FC Den Bosch kan anses vara förenlig med den inre marknaden. Inga av de undantag som anges i artikel 107.2 i fördraget är tillämpliga på stödåtgärderna i fråga. När det gäller undantagen i artikel 107.3 i fördraget noterar kommissionen att inga av de nederländska regionerna omfattas av undantaget i artikel 107.3 a. Stödåtgärden i fråga kan inte heller anses främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller avhjälpa en allvarlig störning i den nederländska ekonomin, såsom avses i artikel 107.3 b. Stödåtgärden kan inte heller anses främja kultur eller bevara kulturarvet i den mening som avses i artikel 107.3 d.

4.2.1 Tillämpliga riktlinjer

- (63) När det gäller undantaget i artikel 107.3 c i fördraget för stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, kan sådant stöd vara förenligt om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (64) För sin bedömning av stödåtgärderna i enlighet med artikel 107.3 c i fördraget har kommissionen utfärdat ett antal förordningar, ramar, riktlinjer och meddelanden om stödformer och såväl övergripande stöd som stöd till vissa sektorer. Med tanke på att FC Den Bosch hade ekonomiska svårigheter vid den tidpunkt då åtgärderna vidtogs och att stödet beviljades av kommunen i syfte att komma till rätta med dessa problem är det lämpligt att bedöma om kriterierna i riktlinjerna⁽¹⁷⁾ är tillämpliga och uppfyllda.
- (65) I juli 2014 offentliggjorde kommissionen nya riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter⁽¹⁸⁾. Dessa riktlinjer är emellertid inte tillämpliga på detta icke anmälda stöd som beviljades 2011. Enligt punkt 137 i de nya riktlinjerna skulle de endast omfatta undsättnings- eller omstrukturingsstöd som beviljas utan kommissionens godkännande om stödet, eller en del av det, beviljades efter det att riktlinjerna offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*. Enligt punkt 138 i de nya riktlinjerna kommer kommissionen i alla andra fall att företa granskningen på grundval av de riktlinjer som var tillämpliga när stödet beviljades, således i detta fall de riktlinjer som gällde före 2014.

⁽¹⁵⁾ Mål C-325/08 Olympique Lyonnais ECLI:EU:C:2010:143, punkterna 27 och 28, mål C-19/04 P Meca-Medina and Majcen mot kommissionen ECLI:EU:C:2006:492, punkt 22, mål C-415/93 Bosman ECLI:EU:C:1995:463, punkt 73.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens beslut i fråga om Tyskland den 20 mars 2013 angående Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (ärende SA.35135 (2012/N)), punkt 12 och Multifunktionsarena der Stadt Jena (ärende SA.35440 (2012/N)), meddelandena i sammanfattad form i EUT C 140, 18.5.2013, s. 1, och den 2 oktober 2013 angående Fußballstadion Chemnitz (ärende SA.36105 (2013/N)), meddelande i sammanfattad form i EUT C 50, 21.2.2014, s. 1, punkterna 12–14. Kommissionens beslut i fråga om Spanien den 18 december 2013 avseende eventuellt statligt stöd till fyra spanska professionella fotbollsklubbar (ärende SA.29769 (2013/C)), punkt 28, Real Madrid CF (ärende SA.33754 (2013/C)), punkt 20, och påstått stöd till tre fotbollsklubbar i Valencia (ärende SA.36387 (2013/C)), punkt 16, offentliggjort i EUT C 69, 7.3.2014, s. 99.

⁽¹⁷⁾ Se skäl 15 och fotnot 5.

⁽¹⁸⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT C 249, 31.7.2014, s. 1).

4.2.2 FC Den Bosch som ett företag i svårigheter

- (66) Enligt punkt 11 i riktlinjerna kan ett företag anses befinna sig i svårigheter när de vanliga tecknen på detta föreligger, såsom ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskande kassaflöde eller stigande skuldsättningsgrad. Såsom anges i skäl 8 förelåg flera av dessa tecken i fallet med FC Den Bosch. Således var det ett företag i svårigheter, och förenligheten hos det statliga stödet kommer att bedömas i enlighet med riktlinjerna.

4.2.3 Återställning av långsiktig lönsamhet

- (67) Enligt punkt 3.2 i riktlinjerna måste beviljandet av stöd förenas med villkoret att en omstruktureringsplan genomförs. Såsom påpekas i skäl 7 räknas FC Den Bosch som ett litet företag. Kommissionen noterar att Nederländerna, i enlighet med punkt 59 i riktlinjerna, har tillställt kommissionen en omstruktureringsplan som uppfyller villkoren i punkterna 34–37 i riktlinjerna.
- (68) Kommissionen noterar att kommunens beslut att efterskänka sitt lån till FC Den Bosch och betala för att klubben utrymde idrottsanläggningen fattades efter en analys av arten av och orsakerna till FC Den Boschs svårigheter. Subventionen var förenad med ett antal villkor som syftade till att återställa företagets lönsamhet på lång sikt inom en rimlig tidsram på tre år samt att uppfylla KNVB:s krav för att låta FC Den Bosch behålla sin licens för professionell fotboll. Omstruktureringsplanen inbegrep en ny ledning samt minskningar av personalen och antalet spelare. Den innebär att en stor träningsanläggning ska lämnas. Således kommer FC Den Bosch att göra besparingar i sin kärnverksamhet. Omstruktureringsplanen bygger inte på externa faktorer som FC Den Bosch kan påverka men inte helt kontrollera, såsom att hitta nya sponsorer eller öka antalet åskådare. Förväntningarna är att klubbens ekonomiska situation fortsätter att förbättras och att den även fortsatt ska vara en professionell fotbollsklubb. Den utveckling som beskrivs i skäl 35 visar att planen också var realistisk.

4.2.4 Kompenserande åtgärder

- (69) Enligt punkterna 38–42 i riktlinjerna måste stödmottagaren vidta kompenserande åtgärder för att minimera stödets snedvridande effekter och dess negativa effekter på handelsvillkoren. Detta villkor gäller dock inte små företag. Såsom anges i skäl 7 är FC Den Bosch ett litet företag.

4.2.5 Minsta möjliga stöd

- (70) Kommissionen noterar också att omstruktureringsplanen i väsentlig utsträckning finansieras av externa privata företag som komplement till de interna besparingarna, i enlighet med punkterna 43 och 44 i riktlinjerna. Flera privata företag har också gått med på att efterskänka sina fordringar. Fordringsägarnas och kommunens sammantagna bidrag till återfinansieringen av FC Den Bosch var 6,737 miljoner euro (5,337 miljoner euro i efterskänkta fordringar plus 1,4 miljoner euro för träningsanläggningen, om hela beloppet för denna skulle räknas som stöd). De 25 % som krävs för små företag skulle högst motsvara 1,685 miljoner euro. Andra aktörer än staten bidrog med 3,687 miljoner euro i form av efterskänkta fordringar (5,337 miljoner euro minus kommunens lån på 1,65 miljoner euro), däribland ett kommersiellt företag med 1,865 miljoner euro, vilket är mer än erforderliga 25 %.
- (71) Stödbeloppet var nödvändigt. Enligt omstruktureringsplanen skulle det leda till mindre förluster säsongerna 2011/2012 och 2012/2013 och därefter måttliga vinster. Detta skulle inte vara tillräckligt för att FC Den Bosch skulle kunna köpa nya spelare eller locka dem med högre löner.

4.2.6 Övervakning och årlig rapport

- (72) Enligt punkt 49 i riktlinjerna ska medlemsstaterna lämna in regelbundna och detaljerade rapporter som visar att omstruktureringsplanen genomförs på ett riktigt sätt. Punkt 51 innehåller mindre strikta krav för små och medelstora företag, för vilka det normalt räcker att lämna in en kopia av balansräkning och resultaträkning varje år. Nederländerna har förbundit sig att lämna in dessa rapporter.

4.2.7 Engångsvillkoret

- (73) Nederländerna har i enlighet med punkterna 72–77 i riktlinjerna uppgett att FC Den Bosch inte har mottagit undsättnings- eller omstruktureringsstöd under de tio år som föregick beviljandet av det nuvarande stödet. Nederländerna har också förbundet sig att inte ge FC Den Bosch något nytt undsättnings- eller omstruktureringsstöd under en period om tio år.

4.3 Slutsats

- (74) Kommissionen drar därför slutsatsen att omstruktureringsåtgärderna till förmån för FC Den Bosch utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Det omstruktureringsstöd som kommunen beviljade FC Den Bosch uppfyller emellertid villkoren i riktlinjerna och påverkar därför inte handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Stödet är därför förenligt med artikel 107.3 c i fördraget.

5. SLUTSATS

- (75) Kommissionen konstaterar att Nederländerna olagligen har genomfört stödåtgärden till förmån för FC Den Bosch i strid med artikel 108.3 i fördraget. Det statliga stöd som FC Den Bosch beviljades 2011 uppgående till 1,65 miljoner euro i form av efterskänkta fordringar och 1,4 miljoner euro som ersättning för att klubben lämnade sin träningsanläggning, uppfyller emellertid kraven på omstruktureringsstöd i riktlinjerna och kan anses vara förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 c i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Nederländerna har genomfört till förmån för fotbollsklubben FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch, till ett belopp av 3,05 miljoner euro, är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2016.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2016/1992**av den 11 november 2016****om ändring av genomförandebeslut (EU) 2015/2416 om erkännande av vissa områden i Förenta staterna som fria från *Agrilus planipennis* Fairmaire***[delgivet med nr C(2016) 7151]*

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt del A avsnitt I punkterna 2.3, 2.4 och 2.5 i bilaga IV, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2416 ⁽²⁾ erkändes vissa områden i Förenta staterna som fria från *Agrilus planipennis* Fairmaire.
- (2) Färska uppgifter från Förenta staterna visar att vissa områden av dess territorium som för närvarande är erkända som fria från *Agrilus planipennis* Fairmaire nu inte längre är fria från denna skadegörare.
- (3) Dessutom har Förenta staterna lämnat uppgifter som visar att Chester County i Tennessee är fri från denna skadegörare.
- (4) Mot bakgrund av dessa uppgifter bör den förteckning över områden som erkänns som fria från denna skadegörare ändras.
- (5) Genomförandebeslut (EU) 2015/2416 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till genomförandebeslut (EU) 2015/2416 ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2016.

På kommissionens vägnar
Vytenis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2416 av den 17 december 2015 om erkännande av vissa områden i Förenta staterna som fria från *Agrilus planipennis* Fairmaire (EUT L 333, 19.12.2015, s. 128).

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER DE OMRÅDEN SOM AVSES I ARTIKEL 1

Bilagan till genomförandebeslut (EU) 2015/2416 ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 2 f, Countyn (Parish) i Louisiana, ska följande poster utgå: Caldwell, Franklin, Winn.
 2. I punkt 2 h, Countyn i Minnesota, ska följande post utgå: Wabasha.
 3. I punkt 2 i, Countyn i Nebraska, ska följande poster utgå: Antelope, Boone, Burt, Butler, Cedar, Colfax, Cuming, Dakota, Dixon, Dodge, Fillmore, Gage, Hamilton, Jefferson, Lancaster, Madison, Merrick, Nance, Platte, Polk, Saline, Saunders, Seward, Stanton, Thurston, York.
 4. I punkt 2 l, Countyn i Tennessee, ska följande post införas före Crockett: Chester.
 5. I punkt 2 m, Countyn i Texas, ska följande poster utgå: Anderson, Camp, Cherokee, Delta, Franklin, Gregg, Henderson, Hopkins, Lamar, Morris, Nacogdoches, Rains, Red River, Rusk, Sabine, San Augustine, Shelby, Smith, Titus, Upshur, Van Zandt, Wood.
-

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2016/1993

av den 4 november 2016

om principer för samordningen av bedömningen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, och om övervakningen av institutionella skyddssystem inklusive betydande och mindre betydande institut (ECB/2016/37)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 4.3 samt 6.1 och 6.7,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 8.4, 49.3, 113.7, 422.8 och 425.4,

med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut ⁽³⁾, särskilt artiklarna 29.1, 33.2 b och 34.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) nr 575/2013 definieras ett institutionellt skyddssystem som ett avtalsgrundat eller lagstadgat skyddssystem som skyddar medlemsinstitutet och särskilt säkerställer deras likviditet och solvens för att vid behov undvika konkurs. Behöriga myndigheter får, i enlighet med de regler som framgår av artiklarna 8.4, 49.3, 113.7, 422.8 och 425.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 29.1, 33.2 b och 34.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, åsidosätta vissa tillsynskrav eller tillåta vissa undantag för medlemmar i institutionella skyddssystem. Därutöver anger artikel 113.7 i i förordning (EU) nr 575/2013 att den relevanta behöriga myndigheten med jämna mellanrum ska godkänna och övervaka att institutionella skyddssystemens system för övervakning och klassificering av risker är tillräckliga, och av artikel 113.7 d att de institutionella skyddssystemen ska genomföra egna riskbedömningar.
- (2) Beslut av behöriga myndigheter att bevilja tillstånd och undantag i den mening som avses i artiklarna 8.4, 49.3, 113.7, 422.8 och 425.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 33.2 b i delegerade förordning (EU) 2015/61 samt alla beslut grundade i övervakningen av institutionella skyddssystem riktar sig till enskilda kreditinstitut. Inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) är Europeiska centralbanken (ECB) den behöriga tillsynsmyndigheten för kreditinstitut som klassificerats som betydande i enlighet med artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 och del IV och artikel 147.1 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁴⁾, och ansvarar därmed för bedömningen av ansökningar som lämnas in av betydande kreditinstitut och övervakningen av de institutionella skyddssystemen som dessa tillhör, medan de nationella behöriga tillsynsmyndigheterna ansvarar för bedömningen av ansökningar som lämnas in av mindre betydande kreditinstitut och övervakningen av de institutionella skyddssystemen som dessa tillhör.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 11, 17.1.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (3) För att säkerställa att betydande och mindre betydande kreditinstitut som är medlemmar i institutionella skyddssystem inom den gemensamma tillsynsmekanismen behandlas likvärdigt samt att de beslut som fattas av ECB och de nationella behöriga myndigheterna är konsekventa har ECB antagit Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/1994 (ECB/2016/38) ⁽¹⁾. Det är dock nödvändigt att samordna tillvägagångssättet för beslut avseende medlemmar i samma institutionella skyddssystem som består av både betydande och mindre betydande kreditinstitut, och att ECB och de nationella behöriga tillsynsmyndigheterna samordnar sin kontroll av dessa institutionella skyddssystem, så att konsekventa beslut kan fattas avseende både betydande och mindre betydande kreditinstitut som är medlemmar i samma institutionella skyddssystem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I denna riktlinje fastställs principerna för samordningen mellan ECB och de nationella behöriga tillsynsmyndigheterna när det gäller att bevilja tillstånd och undantag för medlemmar i institutionella skyddssystem enligt artiklarna 8.4, 49.3, 113.7, 422.8 och 425.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 33.2 b i delegerade förordning (EU) 2015/61, samt för övervakningen av institutionella skyddssystem som godkänts för tillsynsändamål.
2. Samordningen sker utan att det påverkar ECB:s ansvar att anta alla relevanta tillsynsbeslut avseende betydande kreditinstitut, och de nationella behöriga tillsynsmyndigheternas ansvar för att anta sådana beslut avseende mindre betydande kreditinstitut.

Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje ska definitionerna i förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, förordning (EU) nr 1024/2013 samt förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) gälla tillsammans med följande definitioner:

- a) *granskningsgrupp*: en grupp som består av representanter för ECB och de nationella behöriga myndigheterna som är den direkta tillsynsenheten för de berörda medlemmarna i ett institutionellt skyddssystem. Denna grupp har till uppgift att samordna den granskning som görs inom ramen för artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) *granskningsgruppens samordnare*: en person anställd hos ECB eller en nationell behörig myndighet som utsetts i enlighet med artikel 6 och utför sådana uppgifter som framgår av artikel 8.
- c) *sökande*: en medlem i ett institutionellt skyddssystem, eller en grupp medlemmar i ett institutionellt skyddssystem, som representeras av en enhet som till ECB eller den berörda nationella behöriga myndigheten lämnar en ansökan om tillstånd eller undantag enligt bestämmelserna som avses i artikel 1.1.
- d) *hybridskyddssystem*: ett institutionellt skyddssystem som består av betydande och mindre betydande kreditinstitut.
- e) *behöriga SSM-myndigheter*: ECB och de nationella behöriga myndigheterna i deltagande medlemsstater.

Artikel 3

Tillämpningsnivå

Om både betydande och mindre betydande kreditinstitut som är medlemmar i samma hybridskyddssystem samtidigt lämnar in en ansökan om tillstånd och undantag till ECB, när det gäller betydande kreditinstitut, och till de nationella behöriga myndigheterna, när det gäller mindre betydande institut, ska ECB och de relevanta nationella behöriga myndigheterna följa den samordningsprocess och bestämmelserna om övervakning som framgår av denna riktlinje, inklusive eventuella standardövervakningsåtgärder avseende det institutionella skyddssystemet.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/1994 av den 4 november 2016 om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem för tillsynsändamål av nationella behöriga myndigheter i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 (ECB/2016/38) (se sidan 37 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

KAPITEL II

SAMORDNING AV BEDÖMNINGEN AV DET INSTITUTIONELLA SKYDDSSYSTEMET

Artikel 4

Samordnad bedömning

Utan att det påverkar ECB:s och de nationella behöriga myndigheternas ansvar att bevilja de tillstånd och undantag som avses i artikel 1.1, ska bedömningen av sådana ansökningar som samtidigt lämnas in av betydande och mindre betydande kreditinstitut, som är medlemmar i samma hybridskyddssystem, göras gemensamt av ECB och den relevanta nationella behöriga myndigheten.

Artikel 5

Granskningsgrupp

1. För att samordna bedömningen av sådana ansökningar som samtidigt lämnas in av betydande och mindre betydande kreditinstitut, som är medlemmar i samma hybridskyddssystem, ska en granskningsgrupp inrättas när ECB och den relevanta nationella behöriga myndigheten erhåller en ansökan om tillstånd eller undantag enligt de tillämpliga bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.
2. ECB och den relevanta nationella behöriga myndigheten ska utse tillsynsansvariga för den löpande tillsynen av det kreditinstitut som lämnar in ansökan enligt artikel 1, samt personal som utför den allmänna övervakningen av systemets funktion och ingår i granskningsgruppen. Granskningsgruppens sammansättning och antalet medlemmar i gruppen styrs av antalet medlemmar i det institutionella skyddssystemet och vilken betydelse de berörda betydande instituten har.
3. Granskningsgruppen ska upprätthållas fram till dess att de beslut som avser ansökningarna om tillstånd eller undantag har fattats av de behöriga myndigheterna.

Artikel 6

Granskningsgruppens samordnare

1. ECB och den nationella behöriga myndigheten med ansvar för den direkta tillsynen över de relevanta medlemmarna i ett institutionellt skyddssystem ska utse en samordnare som leder arbetet med att bedöma ansökningarna.
2. Om betydande institut som står under tillsyn av gemensamma tillsynsgrupper (JST) har ansökt om samma tillstånd eller undantag som räknas upp i artikel 1.1, kan dessa gemensamma tillsynsgrupper besluta att utse en gemensam samordnare.
3. Samordnarna ska fatta beslut om en tidsplan samt om nödvändiga åtgärder för att utveckla en gemensam ståndpunkt inom granskningsgruppen.

Artikel 7

Information om en ansökan och inrättande av granskningsgruppen

1. ECB och den berörda nationella behöriga myndigheten ska informera varandra så snart de tagit emot en ansökan från betydande och mindre betydande kreditinstitut som är medlemmar i ett hybridskyddssystem.
2. När de tar emot flera samtidigt inlämnade ansökningar ska ECB och den nationella behöriga myndigheten utse sina medlemmar i granskningsgruppen.

Artikel 8

Bedömning av ansökningarna

1. ECB och den berörda nationella behöriga myndigheten ska göra oberoende bedömningar av fullständigheten och lämpligheten av ansökningarna. Om mer information behövs för att bedöma specifika ansökningar kan de behöriga myndigheterna begära att sökanden tillhandahåller sådan information.

2. ECB och den nationella behöriga myndigheten ska var för sig göra en preliminär bedömning av respektive ansökan.
3. Med beaktande av eventuella tidsfrister som framgår av nationell lag ska granskningsgruppen diskutera de preliminära slutsatserna från bedömningen av ansökningar och besluta om den slutliga bedömningen.
4. Om granskningsgruppen finner att ansökningarna och det institutionella skyddssystemets organisatoriska ramverk uppfyller kraven i de bestämmelser som framgår av artikel 1.1, ska den sammanfatta sin bedömning i en rapport som bekräftar att kraven uppfylls. Granskningsgruppens bedömning ska beaktas av ECB och de nationella behöriga myndigheterna när de antar sina respektive beslut om huruvida tillstånd eller undantag beviljas.
5. Om granskningsgruppen inte kan enas om hur ansökningarna ska bedömas kan frågan hänskjutas till tillsynsmyndigheten för diskussion. Resultatet av diskussionen i tillsynsmyndigheten påverkar inte ECB:s och de nationella behöriga myndigheternas ansvar att fatta beslut om huruvida ett tillstånd eller ett undantag beviljas.

Artikel 9

Beslut

1. Utkast till beslut som tas fram av ECB och de berörda nationella behöriga myndigheterna baseras på det överenskomna resultatet av den gemensamma bedömningen och ska överlämnas för godkännande till de berörda beslutande organen, dvs. till ECB-rådet för ansökningar som lämnats in av betydande kreditinstitut och till de berörda nationella behöriga myndigheternas beslutande organ för ansökningar som lämnats in av mindre betydande kreditinstitut.
2. Dessa beslut ska ange rapporteringskraven för den pågående övervakningen av medlemmarna i det institutionella skyddssystemet, utan att det påverkar tillämpningen av ytterligare krav som ECB och de berörda nationella behöriga myndigheterna kan ställa på kreditinstitut under övervakningen.

KAPITEL III

ÖVERVAKNING AV INSTITUTIONELLA SKYDDSSYSTEM

Artikel 10

Samordning av övervakningen

1. ECB och de nationella behöriga myndigheterna med ansvar för tillsynen över en medlem i ett institutionellt skyddssystem ska med jämna mellanrum kontrollera att det institutionella skyddssystemets system för övervakning och klassificering av risker i enlighet med artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013 är tillräckliga, och att det institutionella skyddssystemet genomför egna riskbedömningar i enlighet med artikel 113.7 d i den förordningen.
2. För att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för övervakningen och tillämpningen av hög tillsynsstandard ska ECB och de berörda nationella behöriga myndigheterna samordna sitt övervakningsarbete. För detta ändamål ska det tas fram aktuella förteckningar över anställda personer hos ECB och de nationella behöriga myndigheterna.
3. ECB och de nationella behöriga myndigheterna ska tillsammans besluta om tidsfrister och åtgärder i samband med övervakning. Övervakningen ska ske minst en gång per år efter det att de konsoliderade eller aggregerade finansiella rapporterna för föregående räkenskapsår blivit tillgängliga, och tas fram i enlighet med artikel 113.7 e i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 11

Övervakning

1. ECB och den berörda nationella behöriga myndigheten ska, inom sitt respektive behörighetsområde, normalt utföra sitt övervakningsarbete på distans. Vid behov får ECB och den berörda nationella behöriga myndigheten, inom sitt respektive behörighetsområde, besluta om att utföra inspektioner på plats hos kreditinstitut som är medlemmar i institutionella skyddssystem, för att bedöma huruvida dessa kontinuerligt uppfyller villkoren för tillstånd och undantag som avses i artikel 1.1.

2. För övervakningen av institutionella skyddssystem får ECB och de nationella behöriga myndigheterna beakta tillgänglig tillsynsinformation om medlemmar i institutionella skyddssystem, som t.ex. resultaten från tillsyns- och utvärderingsprocesser samt regelbunden tillsynsrapportering.

3. ECB och den nationella behöriga myndigheten ska årligen granska den konsoliderade/aggregerade rapporten som krävs enligt artikel 113.7 e i förordning (EU) nr 575/2013, och särskilt beakta det tillgängliga kapitalet i institutionella skyddssystem.

Artikel 12

Resultat av övervakningen

1. ECB och den berörda nationella behöriga myndigheten ska komma överens om resultaten och slutsatserna från övervakningen och vid behov tillsammans besluta om uppföljningsåtgärder, inklusive en mer intensiv övervakning.

2. Om ECB och den berörda nationella behöriga myndigheten inte kan enas, kan frågan hänskjutas till tillsynsnämnden för diskussion. Resultatet av diskussionen i tillsynsnämnden påverkar inte ECB:s och den nationella behöriga myndighetens ansvar avseende tillsynen över ett institutionellt skyddsystems medlemmar.

3. Om det finns indikationer om att kraven i de bestämmelser som framgår av artikel 1.1 inte längre uppfylls och att godtagbarheten av ett institutionellt skyddssystem eller vissa av dess medlemmar och/eller tillstånd eller undantag som beviljats kan behöva omprövas, ska ECB och den nationella behöriga myndigheten samordna sina åtgärder, som bl.a. kan omfatta ett återkallande, eller icke-tillämpning, av tillstånd och/eller undantag.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till de behöriga SSM-myndigheterna.

Artikel 14

Verkan och genomförande

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den anmäls till de behöriga SSM-myndigheterna.
2. De behöriga SSM-myndigheterna ska följa denna riktlinje från den 2 december 2016.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 4 november 2016.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2016/1994**av den 4 november 2016****om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem för tillsynsändamål genom nationella behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (ECB/2016/38)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.1 och 6.5 a,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artikel 113.7, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 definieras ett institutionellt skyddssystem som ett avtalsgrundat eller lagstadgat skyddssystem som skyddar medlemsinstituterna och sörjer för att de har den likviditet och solvens som krävs för att vid behov undvika konkurs. Enligt den bestämmelsen får behöriga myndigheter under vissa förutsättningar som framgår av förordning (EU) nr 575/2013 besluta att inte tillämpa utvalda tillsynskrav eller tillåta vissa undantag för medlemmar i institutionella skyddssystem.
- (2) I egenskap av behörig myndighet inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) för tillsynen över kreditinstitut som har klassificerats som betydande är det Europeiska centralbankens (ECB) ansvar att bedöma ansökningar som lämnas in av sådana institut.
- (3) Grunderna för att bedöma institutionella skyddssystem för tillsynsändamål framgår av artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013. Denna förordning ger de behöriga myndigheterna vissa valmöjligheter när de gör sin tillsynsbedömning av huruvida villkoren är uppfyllda. För att säkerställa samstämmighet, effektivitet och transparens har ECB lagt till ett nytt kapitel i "ECB:s handbok om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten" som beskriver tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem (IPS) för tillsynsändamål ⁽³⁾ och beskriver hur ECB kommer att bedöma huruvida institutionella skyddssystem och deras medlemmar uppfyller de ovannämnda villkoren.
- (4) Det är ECB:s ansvar att säkerställa att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt samt att säkerställa enhetliga resultat av tillsynen. För detta ändamål får ECB anta riktlinjer som riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna enligt vilka tillsynsuppgifter ska utföras, och tillsynsbeslut fattas, av nationella behöriga myndigheter när det gäller mindre betydande institut.
- (5) Eftersom institutionella skyddssystem kan bestå av både betydande och mindre betydande institut är det viktigt att säkerställa en konsekvent behandling av deras medlemmar inom den gemensamma tillsynsmekanismen, och att de beslut som fattas av ECB och de nationella behöriga myndigheterna är konsekventa. För institutionella skyddssystem som består av både betydande och mindre betydande institut är det särskilt viktigt att både ECB, som ansvarar för tillsynen av betydande institut, och de nationella behöriga myndigheterna, som ansvarar för tillsynen av de mindre betydande instituten, använder sig av samma specifikationer för att bedöma godtagbarheten. Att de nationella behöriga myndigheterna använder sig av samma specifikationer är också rimligt när det gäller bedömningen av institutionella skyddssystem som endast består av mindre betydande institut, eftersom sammansättningen av de institutionella skyddssystemen, samt även klassificeringen av dess medlemmar som betydande eller mindre betydande, kan ändras över tiden.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Detta kapitel av anvisningarna antogs i juli 2016. Den konsoliderade versionen av "ECB:s handbok om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten" finns på ECB:s webbplats för banktillsyn www.bankingsupervision.europa.eu

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Av denna riktlinje framgår specifikationer för bedömningen av huruvida institutionella skyddssystem och deras medlemmar uppfyller de krav som framgår av artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 för att bedöma huruvida godkännande i den mening som avses i den artikeln kan beviljas enskilda institut. De nationella behöriga myndigheterna ska tillämpa specifikationerna på mindre betydande institut.

Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje ska definitionerna i förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, förordning (EU) nr 1024/2013 samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽²⁾ gälla.

KAPITEL II

SPECIFIKATIONER FÖR BEDÖMNINGEN ENLIGT ARTIKEL 113.7 I FÖRORDNING (EU) nr 575/2013

Artikel 3

Artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 a och d i förordning (EU) nr 575/2013: bedömning av tillsynsstatus och juridisk hemvist

I enlighet med artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 a och d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de nationella behöriga myndigheterna när de bedömer motpartens tillsynsstatus och juridisk hemvist beakta huruvida

- motparten är ett institut, ett finansiellt institut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,
- motparten som ansökt om godkännandet är etablerad i samma medlemsstat.

Artikel 4

Artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 e i förordning (EU) nr 575/2013: att motparten snabbt kan överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till medlemmarna

Vid bedömningen av huruvida det finns rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till medlemmarna enligt artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 e i förordning (EU) nr 575/2013, ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- medlemmarnas aktieägarstruktur och rättsliga struktur kan hindra en överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,
- den formella beslutsprocessen för att överföra kapitalbasmedel mellan medlemmarna möjliggör snabba överföringar,
- medlemmarnas bolagsordningar, eventuella aktieägaravtal eller andra kända avtal innehåller några bestämmelser som kan hindra motpartens överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

- d) det tidigare har förekommit några allvarliga ledningssvårigheter eller bolagsstyrningsproblem med anknytning till medlemmarna som kan ha en negativ inverkan på en snabb överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,
- e) tredje parter ⁽¹⁾ kan utöva kontroll över eller förhindra en snabb överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,
- f) det finns tidigare indikationer avseende flöden av finansiella medel mellan medlemmar som visar förmågan att snabbt överföra medel eller betala tillbaka skulder.

Det institutionella skyddssystemets roll och ansvar som medlare i krislägen, att tillhandahålla finansiella medel som stöd till problemtunga medlemmar, är av största betydelse.

Artikel 5

Artikel 113.7 b i förordning (EU) nr 575/2013: det institutionella skyddssystemets förmåga att ge det stöd som krävs enligt dess åtagande

Vid bedömningen av huruvida det finns en ordning som säkerställer att ett institutionellt skyddssystem från lätt tillgängliga medel kan ge det stöd som krävs enligt dess åtagande enligt artikel 113.7 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) ordningen omfattar flera olika åtgärder, processer och mekanismer som utgör ramarna för det institutionella skyddssystemets verksamhet; ramverket bör omfatta olika möjligheter som sträcker sig från mindre allvarliga åtgärder till mer ingående åtgärder som står i relation till de risker som är förknippade med det stödmottagande institutet och graden av dess finansiella begränsningar, inbegripet direkt kapital- och likviditetsstöd; stödet kan vara villkorat, t.ex. till att institutet genomför vissa återhämtnings- och omstruktureringsåtgärder,
- b) det institutionella skyddssystemets ledningsstruktur och beslutsprocessen avseende stödåtgärder gör det möjligt att ge stöd i tid,
- c) ett tydligt åtagande finns om att ge stöd när en medlem, trots tidigare riskövervakning och tidiga åtgärder, har blivit insolvent eller illikvid eller sannolikt kommer att bli det för att säkerställa att dess medlemmar följer de lagstadgade kapitalbas- och likviditetskraven,
- d) det institutionella skyddssystemet utför regelbundna stresstester för att kvantifiera potentiella åtgärder för kapital- och likviditetsstöd,
- e) det institutionella skyddssystemet har tillräcklig kapacitet för att absorbera risker (bestående av inbetalda medel och potentiella efterhandsavgifter och liknande åtaganden) för att täcka potentiella stödåtgärder som vidtagits för medlemmarna,
- f) förfinansierade medel har fonderats för att säkerställa att det institutionella skyddssystemet har tillgång till finansiella medel för stödåtgärder och
 - i) denna förfinansiering följer klart definierade ramar,
 - ii) medlen endast investeras i likvida och säkra tillgångar som kan likvideras när som helst och vilkas värde inte beror på solvensen och likviditeten hos medlemmarna och deras dotterföretag,
 - iii) resultatet från stresstest för det institutionella skyddssystemet beaktas för att fastställa det minimibelopp som ska vara tillgängligt från förfinansierade medel,
 - iv) det finns ett lämpligt minimibelopp för de förfinansierade medlen för att säkerställa att de finns direkt tillgängliga.

Institutionella skyddssystem kan erkännas som insättningsgarantisystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ⁽²⁾ och kan på de villkor som fastställs i respektive nationell lagstiftning få tillstånd att använda tillgängliga finansiella medel för alternativa åtgärder för att förhindra att ett kreditinstitut fallerar. I sådana fall ska de nationella behöriga myndigheterna beakta de tillgängliga finansiella medlen vid bedömningen av tillgången till medel för att bevilja stöd, och beakta de olika syftena med ett institutionellt skyddssystem vars mål är att skydda sina medlemmar, och ett insättningsgarantisystem vars viktigaste uppgift är att skydda insättare mot följderna av ett finansinstituts insolvens.

⁽¹⁾ En tredje part är alla parter som inte är moderföretaget, ett dotterföretag, en medlem av ett beslutande organ eller en aktieägare i en medlem.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

*Artikel 6***Artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013: institutionella skyddssystem för övervakning och klassificering av risker**

I enlighet med artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska det institutionella skyddssystemet förfoga över lämpliga och enhetligt fastställda system för övervakning och klassificering av risker, som ger en fullständig översikt över risksituationen för samtliga medlemmar och för det institutionella skyddssystemet som helhet, och motsvarande möjligheter till inflytande. Dessa system ska på lämpligt sätt följa exponeringar som fallerat i enlighet med artikel 178.1 i den förordningen. Vid bedömningen av huruvida detta villkor uppfylls ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att regelbundet förse det huvudorgan som är ansvarigt för skyddssystemet med uppdaterade uppgifter om sin risksituation, inbegripet information om kapitalbas och kapitalbaskrav,
- b) det finns motsvarande lämpliga dataprocesser och IT-system,
- c) huvudorganet som är ansvarigt för ledningen av det institutionella skyddssystemet har definierat enhetligt fastställda standarder och metoder som medlemmar ska tillämpa,
- d) det för det institutionella skyddssystemets övervakning och klassificering av risker finns en gemensam riskdefinition, huruvida samma riskkategorier övervakas för alla medlemmar och huruvida samma konfidensnivå och tidshorisonter används för kvantifiering av risker,
- e) de institutionella skyddssystemen för övervakning och klassificering av risker klassificerar medlemmarna efter deras risksituation, dvs. det institutionella skyddssystemet har definierat olika kategorier så att man kan dela in medlemmarna för att möjliggöra tidiga åtgärder,
- f) det institutionella skyddssystemet har möjlighet att påverka medlemsinstitutens risksituation genom att utfärda restriktioner och rekommendationer osv., för att t.ex. begränsa vissa verksamheter eller begära att vissa risker reduceras.

*Artikel 7***Artikel 113.7 d i förordning (EU) nr 575/2013: institutionella skyddssystemens egna riskbedömningar**

Vid bedömningen av huruvida ett institutionellt skyddssystem genomför sina egna riskbedömningar vars resultat vidarebefordras till de enskilda medlemmarna i enlighet med artikel 113.7 d i förordning (EU) nr 575/2013, ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) det institutionella skyddssystemet regelbundet bedömer risker och sårbarheter i den sektor som dess medlemmar tillhör,
- b) resultaten av riskbedömningarna sammanfattas i en rapport eller annat dokument och skickas ut till relevanta beslutande organ i det institutionella skyddssystemet och/eller medlemmarna kort tid efter att de slutförts,
- c) medlemmar informeras om sin riskklassificering av det institutionella skyddssystemet i enlighet med artikel 113.7 c.

*Artikel 8***Artikel 113.7 e i förordning (EU) nr 575/2013: institutionella skyddssystemens konsoliderade eller aggregerade rapporter**

I enlighet med artikel 113.7 e i förordning (EU) nr 575/2013 ska det institutionella skyddssystemet en gång per år upprätta och offentliggöra en konsoliderad rapport som omfattar en balansräkning, en vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet, eller en rapport som omfattar en aggregerad balansräkning, en aggregerad vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet. Vid bedömningen av huruvida detta villkor uppfylls ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) den konsoliderade eller aggregerade rapporten har reviderats av en oberoende extern revisor baserat på relevanta redovisningsregler eller, i förekommande fall, aggregeringsmetoden,
- b) den externa revisorn är tvungen att avge ett revisionsutlåtande,

- c) alla medlemmar i det institutionella skyddssystemet och eventuella dotterföretag, eventuella intermediärstrukturer, såsom holdingbolag, och den enhet som styr det institutionella skyddssystemet (om det är en juridisk person) omfattas av konsolideringen/aggregeringen,
- d) aggregeringsmetoden, i fall där det institutionella skyddssystemet upprättar en rapport som består av en aggregerad balansräkning och en konsoliderad vinst- och förlustredovisning, kan säkerställa att alla gruppintern exponeringar elimineras.

Artikel 9

Artikel 113.7 f i förordning (EU) nr 575/2013: medlemmar som i förväg anmäler att de önskar lämna systemet

De nationella behöriga myndigheterna ska kontrollera om avtalet eller den lagstadgade ordningen innehåller en bestämmelse om att medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att minst 24 månader i förväg anmäla om de önskar lämna systemet.

Artikel 10

Artikel 113.7 g i förordning (EU) nr 575/2013: flerfaldig användning av delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen

I enlighet med artikel 113.7 g i förordning (EU) nr 575/2013 ska flerfaldig användning av sådana delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen (s.k. *dubbel användning*) och varje otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmar av det institutionella skyddssystemet elimineras. Vid bedömningen av huruvida detta villkor uppfylls ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) den externa revisor som ansvarar för granskningen av den konsoliderade eller aggregerade finansiella rapporten kan bekräfta att sådan praxis har eliminerats,
- b) några transaktioner av medlemmarna i det institutionella skyddssystemet har lett till ett otillbörligt skapande av kapitalbas på enskild nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå.

Artikel 11

Artikel 113.7 h i förordning (EU) nr 575/2013: många medlemmar

Vid bedömningen av det villkor som fastställs i artikel 113.7 h i förordning (EU) nr 575/2013, nämligen att det institutionella skyddssystemet ska grundas på medlemskap av många kreditinstitut med en i huvudsak homogen affärsprofil, ska de nationella behöriga myndigheterna beakta

- a) om det institutionella skyddssystemet har tillräckligt många medlemmar (bland de institut som är potentiellt behöriga för medlemskap) för att täcka eventuella stödåtgärder som kan behöva vidtas,
- b) medlemmarnas affärsmodell, affärsstrategi, storlek, kunder, regional inriktning, produkter, finansieringsstruktur, väsentliga riskkategorier, försäljningspartnersamarbete och serviceavtal med andra medlemmar i det institutionella skyddssystemet osv.,
- c) om medlemmarnas olika affärsprofiler möjliggör övervakning och klassificering av deras risksituationer med hjälp av enhetligt fastställda system som ett institutionellt skyddssystem har inrättat i enlighet med artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013,
- d) om sektorerna i det institutionella skyddssystemet ofta är baserade på samarbete, vilket betyder att centrala institut och andra specialiserade institut i nätverket erbjuder produkter och tjänster till andra medlemmar i det institutionella skyddssystemet. Vid bedömningen av affärsprofilernas homogenitet bör de nationella behöriga myndigheterna beakta i vilken utsträckning den verksamhet som skyddssystemets medlemmar bedriver har anknytning till nätverket (produkter och tjänster som levereras till lokala banker, tjänster till gemensamma kunder, kapitalmarknadsaktiviteter osv.).

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

*Artikel 12***Verkan och genomförande**

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella behöriga myndigheterna.
2. De nationella behöriga myndigheterna ska följa denna riktlinje från den 2 december 2016.

*Artikel 13***Adressater**

Denna riktlinje riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 4 november 2016.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV